

ÚMLUVA ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ

o boji proti desertifikaci v zemích postižených velkým suchem a/nebo desertifikací, zejména v Africe

STRANY TÉTO ÚMLUVY,

POTVRZUJÍCE, že středem snah bojovat proti desertifikaci a zmírňovat důsledky sucha jsou lidé v postižených nebo ohrožených oblastech,

ODPOVÍDAJÍCE na naléhavé znepokojení mezinárodního společenství zahrnujícího státy i mezinárodní organizace, které se týká nepříznivých dopadů desertifikace a sucha,

VĚDOMY si toho, že suché, polosuché a suché subhumidní oblasti tvoří významný podíl souše na Zemi a jsou přirozeným prostředím a zdrojem obživy velké části jejich obyvatel,

UZNÁVAJÍCE, že desertifikace a sucho jsou problémy celosvětových rozměrů, neboť se týkají všech regionů světa, a že je zapotřebí společného postupu mezinárodního společenství pro boj proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha,

PŘIPOMÍNÁJÍCE vysokou koncentraci rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých, mezi zeměmi postiženými vážným suchem a/nebo desertifikací, a především tragické důsledky těchto jevů v Africe,

PŘIPOMÍNÁJÍCE také, že desertifikace je způsobována složitým vzájemným působením fyzikálních, biologických, politických, sociálních, kulturních a hospodářských faktorů,

MAJÍCE NA ZŘETELI vliv obchodu a závažných aspektů mezinárodních hospodářských vztahů na schopnost postižených zemí patřičně bojovat proti desertifikaci,

VĚDOMY si toho, že udržitelný hospodářský růst, sociální rozvoj a odstranění chudoby jsou prioritami postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, a jsou podstatné pro dosažení cílů udržitelného vývoje,

MAJÍCE NA MYSLI, že desertifikace a sucho ovlivňují udržitelný rozvoj vzájemnými vazbami s důležitými sociálními problémy, jako je chudoba, špatný zdravotní stav a špatná výživa, nedostatek potravy, a s problémy vyplývajícími z migrace, vysídlování osob a demografické dynamiky,

OCEŇUJÍCE význam dosavadního úsilí a zkušeností států a mezinárodních organizací v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, zejména provádění akčního plánu boje proti desertifikaci, který byl přijat na konferenci Organizace spojených národů o desertifikaci v roce 1977,

UVĚDOMUJÍCE si, že přes snahy v minulosti nesplnil pokrok v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha očekávání a že v rámci udržitelného rozvoje je nutný nový a účinnější přístup na všech úrovních,

UZNÁVAJÍCE platnost a důležitost rozhodnutí přijatých na konferenci Organizace spojených národů o životním prostředí a rozvoji, zejména Agendy 21 a kapitoly 12 této agendy, která poskytuje základ pro boj proti desertifikaci,

POTVRZUJÍCE ZNOVU v této souvislosti závazky vyspělých zemí obsažené v odstavci 13 kapitoly 33 Agendy 21,

ODVOLÁVAJÍCE SE na rezoluci Valného shromáždění č. 47/188, zejména na prioritu, kterou rezoluce dává Africe, a další příslušné rezoluce, rozhodnutí a programy Organizace spojených národů týkající se desertifikace a sucha, jakož i příslušná prohlášení afrických států a států z jiných regionů,

POTVRZUJÍCE ZNOVU deklaraci z Ria de Janeiro o životním prostředí a rozvoji, která ve svém principu 2 stanoví, že státy mají v souladu s Chartou Organizace spojených národů a zásadami mezinárodního práva svrchované právo využívat své zdroje s ohledem na svou politiku ochrany životního prostředí a rozvoje a mají také odpovědnost zajistit, aby činnosti v oblasti jejich jurisdikce nebo kontroly nepoškozovaly životní prostředí jiných států nebo oblastí za hranicemi jejich vnitrostátní jurisdikce,

UZNÁVAJÍCE, že vlády příslušných států mají v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha rozhodující úlohu a že pokrok v tomto směru závisí na místním provádění akčních programů v postižených oblastech,

UZNÁVAJÍCE rovněž důležitost a potřebnost mezinárodní spolupráce a partnerství při boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha,

UZNÁVAJÍCE dále, že je důležité vybavit postižené rozvojové země, zejména v Africe, účinnými prostředky, mezi jiným podstatnými finančními zdroji, včetně nových a dodatečných fondů a přístupem k technologiím, bez nichž by obtížně plnily své závazky v rámci této úmluvy,

VYJADRŮJÍCE obavy z dopadu desertifikace a sucha na postižené země Střední Asie a Zakavkazska,

ZDŮRAŽŇUJÍCE důležitou roli, kterou hrají ženy v regionech postižených desertifikací a/nebo suchem, zejména ve venkovských oblastech, a důležitost zajistit účast jak mužů, tak žen na všech úrovních v programech boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha,

KLADOUCE DŮRAZ na zvláštní úlohu nevládních organizací a dalších důležitých skupin v programech boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha,

MAJÍCE NA VĚDOMÍ vztah mezi desertifikací a jinými problémy životního prostředí celosvětových rozměrů, kterým čelí mezinárodní i národní společenství,

MAJÍCE ROVNĚŽ NA VĚDOMÍ okolnost, že boj proti desertifikaci může přispět k dosažení cílů Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, Úmluvy o biologické rozmanitosti a jiných obdobných úmluv o životním prostředí,

VĚŘÍCE, že strategie boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha budou nejúčinnější, budou-li založeny na důkladném systematickém sledování a přísně vědeckých poznatcích, které budou průběžně přehodnocovány,

UZNÁVAJÍCE naléhavou potřebu zlepšit účinnost a koordinaci mezinárodní spolupráce, aby se usnadnilo provádění vnitrostátních plánů a priorit,

ODHODLÁNY přijmout opatření v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha v zájmu současných i budoucích generací,

SE DOHODLY TAKTO:

ČÁST I

ÚVOD

Článek 1

Použité pojmy

Pro účely této úmluvy:

- a) „desertifikací“ se rozumí degradace půdy v suchých, polosuchých a suchých subhumidních oblastech, a to v důsledku různých faktorů, včetně proměnlivosti klimatu a lidských činností;
- b) „bojem proti desertifikaci“ se rozumějí činnosti, jež jsou součástí integrovaného využívání půdy v suchých, polosuchých a suchých subhumidních oblastech, se záměrem udržitelného rozvoje, které jsou zaměřeny na:
 - i) prevenci a/nebo omezení degradace půdy;
 - ii) opětovné zúrodnění zčásti degradované půdy; a
 - iii) rekultivaci desertifikované půdy;
- c) „suchem“ se rozumí přirozeně se vyskytující jev, který nastává tehdy, když byly dešťové srážky výrazně pod běžně zaznamenávanou úrovní, způsobující vážnou hydrologickou nerovnováhu, která nepříznivě ovlivňuje produkční systémy půdního fondu;
- d) „zmírněním důsledků sucha“ se rozumějí činnosti v rámci boje proti desertifikaci spojené s předvídaním sucha a zaměřené na snížení ohrožení společnosti a přírodních systémů suchem;

- e) „půdou“ se rozumí suchozemský bioprodukční systém, který zahrnuje zeminu, vegetaci, ostatní organismy a ekologické a hydrologické procesy, které v tomto systému probíhají;
- f) „degradaci půdy“ v suchých, polosuchých a suchých subhumidních oblastech se rozumí snížení nebo ztráta biologické nebo ekonomické produktivity a komplexu funkcí nezavlažované i zavlažované zemědělské půdy nebo pastvin, lesů a zalesněných území, způsobené využíváním půdy nebo procesem či kombinací procesů, včetně procesů vyplývajících z lidských činností a způsobu osídlení, jakými jsou:
 - i) eroze půdy působená větrem a/nebo vodou;
 - ii) zhoršení fyzikálních, chemických a biologických nebo hospodářských vlastností půdy; a
 - iii) dlouhodobá ztráta přírodní vegetace;
- g) „suchými, polosuchými a suchými subhumidními oblastmi“ se rozumějí oblasti, s výjimkou polárních a subpolárních regionů, kde podíl úhrnu ročních srážek a potenciální evapotranspirace spadá do rozpětí od 0,05 do 0,65;
- h) „postiženými oblastmi“ se rozumějí suché, polosuché a/nebo suché subhumidní oblasti postižené nebo ohrožené desertifikací;
- i) „postiženými zeměmi“ se rozumějí země, jejichž území zahrnuje zcela nebo zčásti postižené oblasti;
- j) „organizací pro regionální hospodářskou integraci“ se rozumí organizace ustanovená svrchovanými státy daného regionu, která má pravomoc ve věcech týkajících se této úmluvy a byla řádně zmocněna v souladu s jejími vnitřními postupy podepsat, ratifikovat, přijmout, schválit tuto úmluvu nebo k ní přistoupit;
- k) „smluvními stranami vyspělých zemí“ se rozumějí smluvní strany vyspělých zemí a organizace pro regionální hospodářskou integraci ustanovené vyspělými zeměmi.

Článek 2

Cíl

1. Cílem této úmluvy je boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha v zemích postižených vážným suchem a/nebo desertifikací, zejména v Africe, účinnými akcemi na všech úrovních, za podpory mezinárodní spolupráce a partnerských dohod v rámci integrovaného přístupu, který je v souladu s Agendou 21, se záměrem přispět k dosažení udržitelného rozvoje v postižených oblastech.
2. Dosažení tohoto cíle si vyžádá dlouhodobou integrovanou strategii, která se v postižených oblastech zaměří současně na zlepšení produktivity půdy a na obnovu,

ochranu a udržitelnou péči o půdu a vodní zdroje, což povede k zlepšení životních podmínek, zejména na úrovni komunit.

Článek 3

Zásady

Pro dosažení cílů této úmluvy a pro provádění jejích ustanovení se smluvní strany řídí mimo jiné těmito zásadami:

- a) smluvní strany by měly zajistit, aby byla rozhodnutí o návrhu a provádění programů boje proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha přijata za účasti obyvatelstva a místních komunit a aby se na vyšších úrovních vytvořilo vstřícné prostředí a usnadnila se tak práce na vnitrostátních a místních úrovních;
- b) smluvní strany by měly v duchu mezinárodní spolupráce a partnerství zlepšit spolupráci a koordinaci na subregionální, regionální a mezinárodní úrovni a lépe soustředit finanční, lidské, organizační a technické zdroje tam, kde je jich zapotřebí;
- c) smluvní strany by měly v duchu partnerství rozvinout spolupráci mezi všemi úrovněmi veřejné správy, komunit, nevládních organizací a majiteli pozemků a zajistit tak lepší pochopení povahy a hodnoty půdy a vzácných zdrojů vody v postižených oblastech a usilovat o jejich udržitelné využívání; a
- d) smluvní strany by si měly plně uvědomit zvláštní potřeby a okolnosti smluvních stran postižených rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých.

ČÁST II

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 4

Obecné povinnosti

1. Smluvní strany plní jednotlivě nebo společně své povinnosti podle této úmluvy buď pomocí stávajících, nebo budoucích dvoustranných nebo mnohostranných opatření nebo jejich vhodnou kombinací, zdůrazňující potřebu koordinovat svá úsilí a rozvinout dlouhodobou promyšlenou strategii na všech úrovních.

2. Smluvní strany při sledování cílů této úmluvy:

- a) přijmou integrovaný přístup k fyzickým, biologickým a socioekonomickým aspektům procesů desertifikace a sucha;
- b) v rámci příslušných mezinárodních a regionálních organizací věnují patřičnou pozornost situaci postižených rozvojových zemí, s ohledem na

mezinárodní obchod, tržní uspořádání a zadluženost, se záměrem vytvořit mezinárodní ekonomické prostředí, které by vedlo k podpoře udržitelného rozvoje;

- c) integrují strategie odstraňování chudoby do úsilí bojovat proti desertifikaci a zmírňovat důsledky sucha;
 - d) podporují spolupráci mezi smluvními stranami postižených zemí v oblasti ochrany životního prostředí a ochrany půdy a vodních zdrojů, které souvisí s desertifikací a suchem;
 - e) posílí subregionální, regionální a mezinárodní spolupráci;
 - f) spolupracují v rámci příslušných mezivládních organizací;
 - g) pokud je to vhodné, stanoví institucionální mechanismus a mají přitom na mysli potřebu vyhnout se duplicitě;
 - h) podporují využívání stávajících dvoustranných a mnohostranných finančních mechanismů a opatření, které mobilizují a usměrňují podstatné finanční zdroje určené smluvním stranám postižených rozvojových zemí pro boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha.
3. Smluvní strany postižených rozvojových zemí mají nárok na pomoc při provádění této úmluvy.

Článek 5

Povinnosti smluvních stran postižených zemí

Kromě svých povinností podle článku 4 se smluvní strany postižených zemí zavazují:

- a) upřednostnit boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, a přidělit přiměřené zdroje v souladu s vlastní situací a svými možnostmi;
- b) stanovit strategie a priority boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha v rámci plánů a/nebo politik pro udržitelný rozvoj;
- c) zabývat se hlubšími příčinami desertifikace a věnovat zvláštní pozornost socioekonomickým faktorům, které přispívají k procesům desertifikace;
- d) s podporou nevládních organizací zvyšovat povědomí a usnadňovat účast místního obyvatelstva, zejména žen a mládeže, v úsilí bojovat proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
- e) vytvořit vstřícné prostředí vhodným posílením příslušných stávajících právních předpisů, a pokud neexistují, přijmout nové právní předpisy a vypracovat dlouhodobé politiky a akční programy.

Článek 6

Povinnosti smluvních stran vyspělých zemí

Kromě svých obecných povinností podle článku 4 se smluvní strany vyspělých zemí zavazují:

- a) aktivně podle dohody podporovat, jednotlivě nebo společně, úsilí smluvních stran postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, a zemí nejméně rozvinutých v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
- b) poskytovat podstatné finanční zdroje a jiné formy podpory pro účinnou pomoc smluvním stranám postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, aby efektivně rozvíjely a prováděly své vlastní dlouhodobé plány a strategie boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
- c) podporovat mobilizaci nových a dodatečných fondů podle čl. 20 odst. 2 písm. b);
- d) podporovat mobilizaci finančních prostředků ze soukromého sektoru a jiných nevládních zdrojů;
- e) podporovat a usnadnit přístup smluvních stran postižených zemí, zejména smluvních stran postižených rozvojových zemí, ke vhodným technologiím, znalostem a dovednostem.

Článek 7

Priorita pro Afriku

Smluvní strany při provádění této úmluvy upřednostní smluvní strany postižených afrických zemí, s ohledem na zvláštní situaci převládající v tomto regionu, nezanedbávají však smluvní strany postižených rozvojových zemí jiných regionů.

Článek 8

Vztah k jiným úmluvám

1. Smluvní strany podporují koordinaci činností prováděných na základě této úmluvy a také v rámci jiných příslušných mezinárodních dohod, pokud jsou jejich stranami, zejména Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a Úmluvy o biologické rozmanitosti, aby tak zajistily maximální přínos z činností v rámci jednotlivých dohod a vyhnuly se duplicitě. Smluvní strany podporují uskutečňování společných programů, zejména v oblasti výzkumu, školení, systematického sledování a shromažďování a výměny informací v takovém rozsahu, který přispěje k dosažení cílů dotyčných dohod.
2. Ustanovení této úmluvy se nedotýkají práv a povinností žádné smluvní strany, které vyplývají z dvoustranných, regionálních nebo mezinárodních dohod, do nichž smluvní strana vstoupila předtím, než pro ni tato úmluva vstoupila v platnost.

ČÁST III

AKČNÍ PROGRAMY, VĚDECKÁ A TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE A PODPŮRNÁ OPATŘENÍ

Oddíl 1

Akční programy

Článek 9

Základní přístup

1. Při plnění svých povinností podle článku 5 smluvní strany postižených rozvojových zemí a jakékoli jiné smluvní strany postižených zemí, v rámci své regionální prováděcí přílohy, nebo smluvní strany, které písemně oznámily stálému sekretariátu úmysl připravit národní akční program, připraví, zveřejní a provádějí národní akční programy, přičemž je v co nejvyšší míře využívají a vycházejí ze stávajících příslušných úspěšných plánů a programů a subregionálních a regionálních akčních programů jakožto ústředního prvku strategie boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Takové programy budou aktualizovány v procesu průběžné participace na základě zkušeností z terénní práce i výsledků výzkumu. Příprava národních akčních programů bude také úzce propojena s úsilím o formulování vnitrostátní politiky udržitelného rozvoje.

2. Při poskytování různých forem pomoci smluvními stranami vyspělých zemí podle článku 6 je podle dohody dána priorita národním, subregionálním a regionálním akčním programům smluvních stran postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, a to buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných mnohostranných organizací nebo oběma způsoby.

3. Smluvní strany vybízejí subjekty, fondy a programy systému Organizace spojených národů a další příslušné mezivládní organizace, akademické instituce, vědeckou obec a nevládní organizace, které mohou v souladu se svým mandátem a svými schopnostmi spolupracovat, aby podporovaly vypracování, provádění a sledování akčních programů.

Článek 10

Národní akční programy

1. Účelem národních akčních programů je zjišťovat faktory, které přispívají k desertifikaci a praktická opatření nezbytná pro boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha.

2. Národní akční programy specifikují úlohy jednotlivých vlád, místních komunit a uživatelů půdy a potřebné zdroje, které jsou k dispozici. Mimo jiné:

- a) obsahují dlouhodobé strategie pro boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, zdůrazňují jejich provádění a integrují je do vnitrostátní politiky udržitelného rozvoje;
- b) umožní provádění úprav za změněných okolností a dostatečnou pružnost na místní úrovni pro řešení problémů za odlišných socioekonomických, biologických a geofyzikálních podmínek;

- c) věnují zvláštní pozornost uplatňování preventivních opatření na územích, která ještě nejsou degradovaná nebo jsou degradovaná jen málo;
- d) zvýší vnitrostátní klimatologické, meteorologické a hydrologické kapacity a prostředky na zajištění včasného varování před suchem;
- e) podpoří politiku a posílí institucionální rámec, který rozvíjí spolupráci a koordinaci v duchu partnerství mezi dárcovskou komunitou, všemi stupni veřejné správy, místním obyvatelstvem a komunitami a usnadní místnímu obyvatelstvu přístup k patřičným informacím a technologiím;
- f) zajistí na místní, vnitrostátní a regionální úrovni účinnou spoluúčast nevládních organizací a místního obyvatelstva, žen i mužů, a zejména uživatelů zdrojů, včetně rolníků a pastevců a jejich zastupujících organizací, při plánování, rozhodování a provádění politiky a při přezkoumávání národních akčních programů;
- g) vyžadují pravidelné přezkoumání jejich provádění a zprávy o pokroku.

3. Národní akční programy mohou mimo jiné zahrnovat některá nebo všechna následující opatření pro očekávané sucha nebo pro zmírnění jeho důsledků:

- a) zřízení a/nebo posílení systémů včasného varování včetně místních a vnitrostátních zařízení a společných systémů na subregionálních a regionálních úrovních a mechanismů pro pomoc osobám vysídleným v důsledku environmentálních faktorů;
- b) posílení připravenosti na sucha a správních opatření zahrnující plány na omezování sucha na místní, vnitrostátní, subregionální a regionální úrovni, která berou v úvahu sezonní až meziroční klimatickou předpověď počasí;
- c) zřízení a/nebo posílení systému potravinové bezpečnosti, včetně skladovacích a odbytových zařízení, zejména ve venkovských oblastech;
- d) zavedení projektů alternativního zajištění obživy, které mohou zajistit příjmy v oblastech ohrožovaných suchem;
- e) rozvoj programů udržitelného zavlažování pro rostlinnou i živočišnou produkci.

4. S přihlédnutím k okolnostem a zvláštním požadavkům každé smluvní strany postižené země zahrnují národní akční programy mezi jiným opatření v některých nebo ve všech následujících prioritních oblastech, které se týkají boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha v postižených oblastech a jejich obyvatelstva: rozvoj alternativních způsobů obživy a zlepšení vnitrostátního hospodářského prostředí se záměrem posílit programy zaměřené na vymýcení chudoby a zajištění obživy; demografická dynamika; udržitelný způsob hospodaření s přírodními zdroji; udržitelná zemědělská činnost; rozvoj a účinné využívání různých zdrojů energie; institucionální a právní rámce; posilování kapacit pro posuzování a systematické pozorování včetně hydrologických a meteorologických služeb a vytváření kapacit, výchova a vzdělávání veřejnosti.

Článek 11

Subregionální a regionální akční programy

Smluvní strany postižených zemí projednávají a spolupracují, v souladu s příslušnými regionálními prováděcími přílohami, na přípravě subregionálních, a/nebo regionálních akčních programů, aby tak uvedly v soulad, doplnily a rozšířily účinnost národních programů. Ustanovení článku 10 platí obdobně pro subregionální a regionální programy. Taková spolupráce může zahrnovat jednak dohodnuté společné programy pro udržitelnou správu přeshraničních přírodních zdrojů, vědeckou a technickou spolupráci a jednak posilování příslušných institucí.

Článek 12

Mezinárodní spolupráce

Smluvní strany postižených zemí ve spolupráci s dalšími smluvními stranami a mezinárodním společenstvím by měly spolupracovat tak, aby zajistily podporu vstřícného mezinárodního prostředí při provádění úmluvy. Taková spolupráce by měla rovněž zahrnovat oblast transferu technologií i vědecký výzkum a rozvoj, shromažďování informací a jejich rozšiřování a finanční zdroje.

Článek 13

Podpora pro vypracování a provádění akčních programů

1. Opatření pro podporu akčních programů podle článku 9 mimo jiné zahrnují:
 - a) finanční spolupráci k zajištění předvídatelnosti akčních programů umožňující potřebné dlouhodobé plánování;
 - b) vytvoření a používání mechanismů spolupráce, které umožní lepší podporu na místní úrovni, včetně akcí nevládních organizací, aby se zvýšila opakovatelnost případných úspěšných pilotních programových činností;
 - c) zvýšenou pružnost při vypracování, financování a provádění projektů ve spojení s experimentálním opakovaným přístupem, který je vhodný pro participační akce na místní komunitní úrovni;
 - d) správní a rozpočtové postupy, které zvyšují účinnost spolupráce a podpůrných programů.
2. Při poskytování takové podpory smluvním stranám postižených rozvojových zemí je dána priorita stranám afrických zemí a stranám nejméně rozvinutých zemí.

Článek 14

Koordinace při vypracovávání a provádění akčních programů

1. Smluvní strany při vypracovávání a provádění akčních programů úzce spolupracují, a to přímo a prostřednictvím příslušných mezivládních organizací.

2. Smluvní strany vypracují operativní mechanismy, zejména na vnitrostátní a místní úrovni, k zajištění co nejtěsnější koordinace mezi smluvními stranami vyspělých zemí, smluvními stranami rozvojových zemí a příslušnými mezivládními a nevládními organizacemi, aby se zabránilo duplicitě, harmonizovaly se zásahy a přístupy a maximalizovala se účinnost pomoci. Ve smluvních stranách postižených rozvojových zemí je dána priorita koordinačním činnostem vztahujícím se k mezinárodní spolupráci, aby se maximalizovalo účinné použití zdrojů, zajistila vstřícná pomoc a usnadnilo provádění národních akčních programů a priorit podle této úmluvy.

Článek 15

Regionální prováděcí přílohy

Součásti, které mají být začleněny do akčních programů, jsou vybírány a přizpůsobeny socioekonomickým, geografickým a klimatickým faktorům použitelným pro smluvní strany postižených zemí nebo regionů a také úrovni jejich rozvoje. Zásady pro přípravu akčních programů a jejich přesné zaměření a obsah pro jednotlivé subregiony a regiony jsou stanoveny v regionálních prováděcích přílohách.

Oddíl 2

Vědecká a technická spolupráce

Článek 16

Shromažďování, analýza a výměna informací

Smluvní strany se shodují, že podle svých možností integrují a koordinují shromažďování, analýzu a výměnu důležitých krátkodobých i dlouhodobých údajů a informací k zajištění systematického sledování degradace území v postižených oblastech, k lepšímu porozumění procesům a důsledkům sucha a desertifikace a k jejich vyhodnocování. Pomůže to mimo jiné uskutečnit systém včasného varování a předběžného plánování pro období nepříznivých klimatických výkyvů formou vhodnou pro praktické použití uživateli na všech úrovních, zejména včetně místních populací. Za tímto účelem:

- a) usnadní a posílí působení celosvětové sítě institucí a zařízení pro sběr, analýzu a výměnu informací, jakož i pro systematické sledování na všech úrovních, která mimo jiné:
 - i) směřuje k používání kompatibilních norem a systémů;
 - ii) obsahuje důležité údaje a stanice, včetně těch v odlehlých oblastech;
 - iii) používá a šíří moderní technologie při shromažďování, přenosu a posuzování údajů o degradaci půdy;
 - iv) spojuje těsněji vnitrostátní, subregionální a regionální datová a informační centra s globálními informačními zdroji;

- b) zajistí, aby shromažďování, analýza a výměna informací sloužila potřebám místních komunit a rozhodovacím místům, s cílem řešit zvláštní problémy, a aby byly do těchto činností zapojeny místní komunity;
- c) podpoří a dále rozvinou dvoustranné a mnohostranné programy a projekty zaměřené na definování, provádění, posuzování a financování shromažďování, analýzy a výměny údajů a informací, včetně integrovaných souborů fyzikálních, biologických, sociálních a hospodářských ukazatelů;
- d) plně využijí odborných zkušeností příslušných mezivládních a nevládních organizací, zejména k šíření důležitých informací a zkušeností v cílových skupinách v různých regionech;
- e) zdůrazní důležitost shromažďování, analýzy a výměny socioekonomických údajů a jejich propojení s údaji fyzikálními a biologickými;
- f) vymění a plně, otevřeně a pohotově zpřístupní informace z veřejně dostupných zdrojů týkajících se boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
- g) v rámci vnitrostátních právních předpisů a/nebo politik vymění informace o místních a tradičních znalostech a přitom zajistí jejich přiměřenou ochranu a zpětné poskytnutí z nich odvozených výhod pro dotyčné místní populace na základě rovnosti a vzájemně dohodnutých podmínek.

Článek 17

Výzkum a vývoj

1. Smluvní strany se zavazují podle svých možností podporovat technickou a vědeckou spolupráci v oblasti boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha prostřednictvím vnitrostátních, subregionálních, regionálních a mezinárodních institucí. Za tímto účelem podporují výzkumné činnosti, které:
 - a) přispívají k rozšíření znalostí o procesech vedoucích k desertifikaci a suchu a o důsledcích faktorů přírodních i lidských a rozdílech mezi nimi, s cílem bojovat proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, a k dosažení vyšší produktivity jakož i udržitelného užívání zdrojů a péče o ně;
 - b) reagují na stanovené záměry, zabývají se zvláštními potřebami místního obyvatelstva a umožňují nalézat a uskutečňovat řešení, která zlepší životní úroveň lidí v postižených oblastech;
 - c) chrání, integrují, rozšiřují a ověřují tradiční a místní znalosti, schopnosti a dovednosti, které zajistí v rámci jejich vnitrostátních právních předpisů a/nebo politik, že vlastníci těchto znalostí budou mít na rovném základě a za vzájemně dohodnutých podmínek přímý prospěch z jakéhokoli jejich obchodního využití nebo z jakéhokoli technologického vývoje, který by z těchto znalostí vycházel;
 - d) rozvíjejí a posilují vnitrostátní, subregionální a regionální výzkumné kapacity ve smluvních stranách postižených rozvojových zemí, zejména

v Africe, včetně rozvoje místních dovedností a posilování vhodných kapacit, zvláště v zemích se slabou výzkumnou základnou, a věnují zvláštní pozornost multidisciplinárnímu a participačnímu socioekonomickému výzkumu;

- e) berou v úvahu vzájemné vztahy mezi chudobou, migrací působenou stavem životního prostředí a desertifikací;
- f) podporují provádění společných výzkumných programů mezi vnitrostátními, subregionálními, regionálními a mezinárodními výzkumnými organizacemi ve veřejném i soukromém sektoru, které se týkají vývoje zlepšených, levných a dostupných technologií pro udržitelný rozvoj pomocí účinné participace místních populací a komunit;
- g) zvýší dostupnost vodních zdrojů v postižených oblastech, mimo jiné vyvoláním umělého deště.

2. Výzkumné priority pro určité regiony a subregiony, které odrážejí odlišné místní podmínky, by měly být začleněny do akčních programů. Konference smluvních stran pravidelně posuzuje výzkumné priority na doporučení Výboru pro vědu a techniku.

Článek 18

Převod, získávání, přizpůsobení a vývoj technologie

1. Smluvní strany se podle vzájemné dohody a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a/nebo politikami podporovat, zavazují financovat a/nebo umožňovat financování převodu, získávání, přizpůsobení a vývoje environmentálně šetrných, hospodářsky životaschopných a sociálně přijatelných technologií, které se týkají boje proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha, se záměrem přispět k dosažení udržitelného rozvoje v postižených oblastech. Taková spolupráce bude prováděna dvoustranně nebo mnohostranně při plném využití odborných zkušeností mezivládních a nevládních organizací. Smluvní strany zejména:

- a) plně využijí stávající vnitrostátní, subregionální, regionální a mezinárodní informační systémy a informační základny pro šíření informací o dostupných technologiích, jejich zdrojích, rizikách pro životní prostředí a o obecných podmínkách, za nichž je možno je získat;
- b) na základě vzájemné dohody za výhodných podmínek, včetně mírnějších a přednostních podmínek, s přihlédnutím k potřebě chránit práva duševního vlastnictví, usnadní zejména smluvním stranám postižených rozvojových zemí přístup k technologiím, které jsou nejvhodnější při praktickém uplatnění pro zvláštní potřeby místního obyvatelstva, se zvláštním ohledem na sociální, kulturní, hospodářský a environmentální dopad těchto technologií;
- c) usnadní technologickou spolupráci mezi smluvními stranami postižených zemí prostřednictvím finanční pomoci nebo jinými vhodnými prostředky;

- d) rozšíří technologickou spolupráci se smluvními stranami postižených rozvojových zemí, včetně případných společných podniků, zejména v odvětvích, které podporují alternativní způsob obživy; a
 - e) přijmou vhodná opatření k vytvoření podmínek a pobídek pro domácí trh, daňových nebo jiných, která povedou k rozvoji, převodu, získávání a přizpůsobení vhodných technologií, znalostí, schopností a dovedností, včetně opatření zajišťujících přiměřenou a účinnou ochranu práv duševního vlastnictví.
2. Smluvní strany chrání, podporují a používají, podle svých schopností a v rámci svých vnitrostátních právních předpisů a/nebo politik, zejména důležité tradiční a místní technologie, znalosti, schopnosti a dovednosti, a pro tento účel se zavazují:
- a) pořizovat soupisy výše uvedených technologií, znalostí, schopností a dovedností a jejich potenciálního použití za účasti místního obyvatelstva a takové informace šířit, pokud je to vhodné, ve spolupráci s příslušnými mezivládními a nevládními organizacemi;
 - b) zajistit, že takové technologie, znalosti, schopnosti a dovednosti jsou náležitě chráněny a že místní obyvatelstvo bude mít na základě rovnosti a vzájemně dohodnutých podmínek přímý prospěch z jakéhokoli jejich obchodního využití nebo z jakéhokoli technologického vývoje, který by z těchto znalostí vycházel;
 - c) podněcovat a aktivně podporovat zlepšování a rozšiřování takových technologií, znalostí, schopností a dovedností nebo vývoj nových technologií na nich založených;
 - d) usnadňovat přizpůsobení takových technologií, znalostí, schopností a dovedností pro široké použití a případně je integrovat do moderních technologií.

Oddíl 3

Podpůrná opatření

Článek 19

Budování kapacit, výchova a povědomí veřejnosti

1. Smluvní strany uznávají význam budování kapacit – to znamená budování institucí, školení a rozvoj příslušných místních a vnitrostátních kapacit – v úsilí bojovat proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Podpoří budování kapacit:
- a) na základě spoluúčasti místních lidí na všech úrovních, zejména na místní úrovni, a to zejména žen a mládeže, ve spolupráci s nevládními a místními organizacemi;

- b) posilováním vzdělávacích a výzkumných kapacit na vnitrostátní úrovni v oblasti desertifikace a sucha;
- c) vytvářením a/nebo posilováním podpůrných a popularizačních služeb k účinnějšímu rozšiřování vhodných technologických metod a technik a školením terénních pracovníků a členů venkovských organizací v participačních přístupech k ochraně a udržitelnému využívání přírodních zdrojů;
- d) podporou využívání a rozšiřování znalostí, schopností a dovedností místních lidí v programech odborné spolupráce, kdekoli je to možné;
- e) pokud je to nutné, přizpůsobením příslušných technologií šetrných k životnímu prostředí a tradičních metod zemědělství a pastevectví moderním socioekonomickým podmínkám;
- f) poskytováním příslušného školení a technologie pro používání alternativních zdrojů energie, zejména obnovitelných zdrojů energie, zaměřených zejména na snížení závislosti na dříví jako palivu;
- g) prostřednictvím vzájemně dohodnuté spolupráce posilovat kapacitu smluvních stran postižených rozvojových zemí k vytváření a provádění programů v oblasti shromažďování, analýzy a výměny informací podle článku 16;
- h) prostřednictvím inovačních způsobů podpory alternativních způsobů obživy, včetně průpravy v nových dovednostech;
- i) školením řídicích a rozhodujících pracovníků a zaměstnanců, kteří odpovídají za shromažďování a analýzu údajů pro rozšiřování a využívání informací včasného varování o podmínkách sucha a pro potravinářskou výrobu;
- j) účinnějším fungováním stávajících vnitrostátních institucí a právních rámců a, pokud je to nutné, vytvářením nových, spolu s posilováním strategického plánování a řízení;
- k) pomocí výměnných programů pro zvýšení budování kapacit ve smluvních stranách postižených zemí prostřednictvím dlouhodobého interaktivního procesu výuky a studia.

2. Smluvní strany postižených rozvojových zemí provedou ve spolupráci s ostatními smluvními stranami a příslušnými mezivládními a nevládními organizacemi interdisciplinární přezkum dostupných kapacit a zařízení na místní a vnitrostátní úrovni a potenciálu pro jejich posílení.

3. Smluvní strany spolu navzájem spolupracují a také prostřednictvím příslušných mezivládních organizací, stejně tak jako s nevládními organizacemi, aby zahájily a podporovaly osvětové a vzdělávací programy ve smluvních stranách postižených zemí a pokud je to vhodné i ve smluvních stranách nepostižených zemí, aby se zvýšilo povědomí o příčinách a důsledcích desertifikace a sucha a o důležitosti plnění cílů této úmluvy. Proto:

- a) organizují osvětové kampaně pro veřejnost;

- b) trvale podporují přístup veřejnosti k důležitým informacím a širokou účast veřejnosti na vzdělávacích a osvětových činnostech;
- c) povzbuzují vytváření sdružení, která přispívají k uvědomování veřejnosti;
- d) vytvoří a vymění si materiály ke vzdělávání a uvědomování veřejnosti, pokud možno v místních jazycích, vymění si a umístí odborníky, kteří školí pracovníky smluvních stran postižených rozvojových zemí k provádění příslušných vzdělávacích a osvětových programů, a plně využijí příslušné vzdělávací materiály, které jsou k dostání u příslušných mezinárodních subjektů;
- e) posuzují potřeby vzdělávání v postižených oblastech, vypracovávají vhodné školní osnovy a rozšiřují podle potřeby vzdělávací a osvětové programy pro dospělé a příležitosti pro všechny, zejména pro dívky a ženy, pro zjišťování, ochranu a udržitelné využívání a správu přírodních zdrojů v postižených oblastech;
- f) vypracují interdisciplinární participační programy, které začlení povědomí o desertifikaci a suchu do vzdělávacích systémů a do programů mimoškolní výuky, výchovy dospělých, dálkového a praktického vzdělávání.

4. Konference smluvních stran ustanoví a/nebo posílí síť regionálních středisek vzdělávání a školení pro boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Tyto síť jsou koordinovány institucí vytvořenou nebo určenou k tomuto účelu s cílem školit vědecké, technické a řídicí pracovníky a posílit stávající instituce odpovědné za výchovu a školení ve smluvních stranách postižených zemí, pokud je to vhodné, s cílem harmonizovat programy a organizovat vzájemné výměny zkušeností. Tyto síť úzce spolupracují s příslušnými mezivládními a nevládními organizacemi, aby se předešlo duplicitě úsilí.

Článek 20

Finanční zdroje

1. S ohledem na zásadní význam financování pro dosahování cílů úmluvy věnují smluvní strany podle svých možností maximální úsilí tomu, aby zajistily přiměřené finanční zdroje pro programy boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha.
2. V této souvislosti se smluvní strany vyspělých zemí, které upřednostňují smluvní strany postižených afrických zemí, aniž by zanedbávaly smluvní strany postižených rozvojových zemí v jiných regionech, zavazují v souladu s článkem 7:
 - a) mobilizovat podstatné finanční zdroje včetně grantů a výhodných půjček pro podporu provádění programů boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
 - b) podporovat mobilizaci přiměřených včasných a předvídatelných finančních zdrojů, včetně nového a dodatečného financování ze Světového fondu životního prostředí dohodnutých zvýšených nákladů činností týkajících se desertifikace, které se vztahují k jeho čtyřem klíčovým oblastem, v souladu

s příslušnými ustanoveními Zakládací listiny Světového fondu životního prostředí;

- c) usnadnit prostřednictvím mezinárodní spolupráce převod technologií, znalostí, schopností a dovedností;
- d) zkoumat ve spolupráci se smluvními stranami postižených rozvojových zemí inovační metody a podněty pro mobilizaci a usměrnění zdrojů, včetně zdrojů nadací, nevládních organizací a dalších subjektů soukromého sektoru, zejména oddlužení a další inovační prostředky, které zvyšují financování pomocí snížení vnějšího zadlužení smluvních stran postižených rozvojových zemí, zejména v Africe.

3. Smluvní strany postižených rozvojových zemí se v rámci možností zavazují mobilizovat přiměřené finanční zdroje pro provádění svých národních akčních programů.

4. Při mobilizaci finančních zdrojů usilují smluvní strany o plné využití a průběžné kvalitativní zlepšování všech vnitrostátních, dvoustranných a mnohostranných financujících zdrojů a mechanismů, využívají konsorcia, společné programy a souběžné financování a usilují o zapojení financujících zdrojů a mechanismů soukromého sektoru, včetně zdrojů nevládních organizací. Smluvní strany za tímto účelem plně využívají operativní mechanismy podle článku 14.

5. Pro mobilizaci finančních zdrojů, které potřebují smluvní strany postižených rozvojových zemí k boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, smluvní strany:

- a) racionalizují a posilují správu zdrojů, které jsou již přiděleny boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, tím že je účinněji a účelněji využijí, posoudí jejich úspěchy a nedostatky, odstraní překážky pro jejich účinné využití, a pokud to bude nutné, změni zaměření programů s přihlédnutím k integrovaným dlouhodobým přístupům přijatým v souladu s touto úmluvou;
- b) v rámci řídicích subjektů mnohostranných finančních institucí, zařízení a fondů, včetně regionálních rozvojových bank a fondů, poskytnou náležitou prioritu a pozornost podpoře smluvních stran postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, v činnostech urychlujících provádění úmluvy, a zejména akčních programů, které plní v rámci regionálních prováděcích příloh;
- c) zkoumají způsoby, jimiž by mohla být posílena regionální a subregionální spolupráce k podpoře snah na vnitrostátní úrovni.

6. Ostatní smluvní strany jsou vybízeny k tomu, aby dobrovolně poskytly smluvním stranám postižených rozvojových zemí znalosti, schopnosti a dovednosti a techniky vztahující se k desertifikaci a/nebo finanční zdroje.

7. Plnému provádění závazků vyplývajících z této úmluvy pro smluvní strany postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, pomůže splnění závazků vyplývajících z této úmluvy pro smluvní strany vyspělých zemí, zejména jde-li o

finanční zdroje a převod technologií. Při plnění svých závazků by měly smluvní strany vyspělých zemí brát ohled na to, že hospodářský a sociální rozvoj a vymýcení chudoby jsou prioritami smluvních stran postižených rozvojových zemí, zejména v Africe.

Článek 21

Finanční mechanismy

1. Konference smluvních stran podpoří dostupnost finančních mechanismů a tyto mechanismy povzbudí, aby umožnily maximální dostupnost financování pro smluvní strany postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, pro provádění této úmluvy. Za tím účelem Konference smluvních stran mimo jiné zváží přijetí postupů a politik, které:

- a) usnadní poskytování potřebných finančních prostředků na vnitrostátní, subregionální, regionální a celosvětové úrovni pro činnosti podle příslušných ustanovení úmluvy;
- b) podpoří vícezdrojové financující přístupy, mechanismy a opatření a jejich posouzení v souladu s článkem 20;
- c) v zájmu usnadnění vzájemné koordinace pravidelně poskytují zúčastněným stranám a příslušným mezivládním a nevládním organizacím informace o dostupných zdrojích z fondů a o postupech financování;
- d) usnadní vytváření mechanismů, jakými jsou vnitrostátní desertifikační fondy, včetně těch, které zahrnují účast nevládních organizací, aby byly finanční zdroje ve smluvních stranách postižených rozvojových zemí rychle a účinně usměrněny na místní úroveň;
- e) posílí stávající fondy a finanční mechanismy na subregionální a regionální úrovni, zejména v Africe, k aktivnější podpoře provádění úmluvy.

2. Konference smluvních stran se rovněž zasadí o to, aby byla prostřednictvím různých mechanismů v rámci systému Organizace spojených národů a prostřednictvím mnohostranných finančních institucí poskytnuta podpora činnostem na vnitrostátní, subregionální a regionální úrovni, které umožní stranám rozvojových zemí splnit jejich závazky v rámci úmluvy.

3. Smluvní strany postižených rozvojových zemí využijí, případně ustanoví a/nebo posílí vnitrostátní koordinační mechanismy integrované do vnitrostátních rozvojových programů, které zabezpečí účinné využívání všech dostupných finančních zdrojů. Využijí rovněž participační postupy zahrnující nevládní organizace, místní skupiny a soukromý sektor při získávání finančních prostředků, při vypracování i provádění programů a při zajištění přístupu k financování skupin na místní úrovni. Tyto akce mohou být zlepšeny zvýšenou koordinací a pružným programováním ze strany poskytovatelů pomoci.

4. Pro zvýšení účinnosti a výkonnosti stávajících finančních mechanismů se zřizuje Globální mechanismus na podporu akcí vedoucích k mobilizaci a usměrnění podstatných finančních zdrojů, včetně převodu technologií, v podobě grantu a/nebo na

základě mírnějších či jiných podmínek, smluvním stranám postižených rozvojových zemí. Tento Globální mechanismus bude fungovat na základě pravomoci a pod vedením Konference smluvních stran a bude jí odpovědný.

5. Konference smluvních stran určí na svém prvním řádném zasedání organizaci, která bude sídlem Globálního mechanismu. Konference smluvních stran a jí určená organizace dohodnou pro Globální mechanismus postupy, aby se zajistilo, že tento mechanismus mimo jiné:

- a) určuje a sestavuje přehled příslušných dvoustranných a mnohostranných kooperačních programů, které jsou k dispozici pro provádění úmluvy;
- b) na požádání poskytne smluvním stranám rady o inovačních metodách financování a zdrojích finanční pomoci a o zlepšování koordinace činností spolupráce na vnitrostátní úrovni;
- c) poskytne zúčastněným stranám a příslušným mezivládním a nevládním organizacím informace o dostupných zdrojích financování a o způsobech financování k usnadnění koordinace mezi nimi;
- d) bude předkládat Konferenci smluvních stran zprávy o své činnosti, počínaje jejím druhým řádným zasedáním.

6. Na svém prvním zasedání dohodne Konference smluvních stran s organizací, kterou určila jako sídlo Globálního mechanismu, patřičné uspořádání jeho administrativní činnosti, a to při maximálním využití stávajících rozpočtových a personálních zdrojů.

7. Na svém třetím řádném zasedání přezkoumá Konference smluvních stran politiky, postupy a činnosti Globálního mechanismu, který je jí odpovědný podle odstavce 4, s přihlédnutím k ustanovením článku 7. Na základě tohoto přezkoumání Konference smluvních stran zváží a přijme příslušná opatření.

ČÁST IV

INSTITUCE

Článek 22

Konference smluvních stran

1. Zřizuje se Konference smluvních stran.
2. Konference smluvních stran je vrcholným subjektem úmluvy. V rámci svého zmocnění přijímá rozhodnutí potřebná k podpoře účinného provádění úmluvy. Zejména:
 - a) pravidelně přezkoumává provádění úmluvy a fungování jejích institucionálních opatření s ohledem na zkušenosti získané na vnitrostátní, subregionální, regionální a mezinárodní úrovni a na základě vývoje vědeckých a technických poznatků;

- b) podporuje a usnadňuje výměnu informací o opatřeních přijatých smluvními stranami a určuje způsob a časový plán pro předávání informací, které mají být předloženy podle článku 26, posuzuje zprávy a na jejich základě přijímá doporučení;
- c) zřizuje pomocné subjekty, které jsou považovány za nezbytné pro provádění úmluvy;
- d) posuzuje zprávy předložené pomocnými subjekty a tyto subjekty usměrňuje;
- e) dohaduje a na základě konsensu přijímá jednací řád a finanční pravidla pro sebe i pro jakékoli pomocné subjekty;
- f) přijímá změny úmluvy v souladu s články 30 a 31;
- g) schvaluje program a rozpočet svých činností a činností pomocných subjektů a přijímá nezbytná opatření pro jejich financování;
- h) podle vhodnosti usiluje o spolupráci s příslušnými subjekty nebo agenturami, ať jsou vnitrostátní nebo mezinárodní, mezivládní či nevládní, a využívá jejich služeb a poskytovaných informací;
- i) podporuje a posiluje vztahy k jiným příslušným úmluvám, aniž by docházelo k duplicitě úsilí;
- j) vykonává další funkce, které by mohly být potřebné pro dosažení cílů úmluvy.

3. Konference smluvních stran na základě konsensu přijme na svém prvním zasedání svůj jednací řád, který bude zahrnovat rozhodovací postupy ve věcech, které dosud nejsou zahrnuty v rozhodovacích postupech stanovených úmluvou. Takové postupy mohou zahrnovat stanovení kvalifikovaných většin požadovaných pro přijetí jednotlivých rozhodnutí.

4. První zasedání Konference smluvních stran je svoláno prozatímním sekretariátem uvedeným v článku 35 a koná se nejpozději rok po dni vstupu této úmluvy v platnost. Pokud Konference smluvních stran nerozhodne jinak, koná se druhé, třetí a čtvrté řádné zasedání vždy po roce a pozdější řádná zasedání každé dva roky.

5. Mimořádná zasedání Konference smluvních stran se konají v takových termínech, o kterých buď rozhodne Konference smluvních stran na řádném zasedání, nebo na písemnou žádost kterékoli smluvní strany, za předpokladu, že tuto žádost podpoří nejméně jedna třetina smluvních stran, a to do tří měsíců poté, co ji stálý sekretariát oznámí smluvním stranám.

6. Na každém řádném zasedání zvolí Konference smluvních stran představenstvo. Struktura a funkce představenstva se stanoví jednacím řádem. Při ustavení představenstva se náležitá pozornost věnuje potřebě zajištění rovnoměrného geografického rozdělení a přiměřeného zastoupení smluvních stran postižených zemí, zejména v Africe.

7. Organizace spojených národů, její specializované agentury a kterýkoli její členský stát nebo její pozorovatelé, kteří nejsou stranami úmluvy, mohou být zastoupeni na zasedáních Konference smluvních stran jako pozorovatelé. Jakýkoli subjekt nebo agentura, vnitrostátní nebo mezinárodní, vládní nebo nevládní, kvalifikovaná v oblasti týkající se úmluvy, která oznámí stálému sekretariátu, že si přeje být zastoupena na zasedání Konference smluvních stran jako pozorovatel, může být přijata, pokud proti tomu nic nenamítá alespoň jedna třetina smluvních stran. Přijetí a účast pozorovatelů podléhá jednacímu řádu přijatému Konferencí smluvních stran.

8. Konference smluvních stran může požádat příslušné vnitrostátní a mezinárodní organizace s náležitou odborností, aby jí poskytly informace týkající se čl. 16 písm. g), čl. 17 odst. 1 písm. c) a čl. 18 odst. 2 písm. b).

Článek 23

Stálý sekretariát

1. Zřizuje se stálý sekretariát.
2. Funkce stálého sekretariátu jsou tyto:
 - a) připravovat zasedání Konference smluvních stran a jejích pomocných subjektů zřízených podle úmluvy a poskytovat jim požadované služby;
 - b) shromažďovat a předávat zprávy, které mu budou předloženy;
 - c) na požádání usnadňovat pomoc smluvním stranám postižených rozvojových zemí, zejména v Africe, při shromažďování a podávání informací požadovaných podle úmluvy;
 - d) koordinovat činnosti se sekretariáty jiných příslušných mezinárodních subjektů a úmluv;
 - e) uskutečňovat pod vedením Konference smluvních stran taková administrativní a smluvní opatření, která vyžadují účinné vykonávání jeho funkcí;
 - f) připravovat zprávy o výkonu svých funkcí podle této úmluvy a předkládat je Konferenci smluvních stran;
 - g) vykonávat další funkce sekretariátu, které případně stanoví Konference smluvních stran.
3. Konference smluvních stran na svém prvním zasedání ustanoví stálý sekretariát a učiní opatření pro jeho působení.

Článek 24

Výbor pro vědu a technologii

1. Zřizuje se Výbor pro vědu a technologii jako pomocný subjekt Konference smluvních stran, který poskytne informace a rady o vědeckých a technologických otázkách týkajících se boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Výbor se schází souběžně s řádnými zasedáními Konference smluvních stran, je multidisciplinární a otevřený účasti všech smluvních stran. Skládá se ze zástupců vlád příslušných v dané odborné oblasti. Konference smluvních stran rozhodne na svém prvním zasedání o okruhu úkolů výboru.
2. Konference smluvních stran sestaví a udržuje seznam nezávislých odborníků s odborností a zkušeností v příslušných oborech. Seznam je založen na písemných návrzích smluvních stran s přihlédnutím k potřebě multidisciplinárního přístupu a širokého geografického zastoupení.
3. Konference smluvních stran může v případě potřeby zřídit *ad hoc* panely odborníků, aby získala prostřednictvím výboru informace a rady o specifických otázkách týkajících se stavu poznání v oblastech vědy a technologie, které se týkají boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Tyto panely se skládají z odborníků, jejichž jména jsou vybrána ze seznamu, s přihlédnutím k potřebě multidisciplinárního přístupu a širokého geografického zastoupení. Odborníci mají vědecké zázemí a zkušenosti z terénu a jsou jmenováni Konferencí smluvních stran na doporučení výboru. Konference smluvních stran rozhodne o pravomocích a způsobu práce těchto panelů.

Článek 25

Vytváření sítě institucí, agentur a subjektů

1. Výbor pro vědu a technologii vypracuje pod dohledem Konference smluvních stran ustanovení pro průzkum a vyhodnocení příslušných stávajících sítí, institucí, agentur, a subjektů, které by se chtěly stát jednotkami sítě. Tato síť podpoří provádění úmluvy.
2. Na základě výsledků průzkumu a vyhodnocení uvedeného v odstavci 1 poskytne Výbor pro vědu a technologii Konferenci smluvních stran doporučení týkající se způsobů a prostředků k usnadnění a posílení tvorby sítí složených z jednotek na místních, vnitrostátních a jiných úrovních, s cílem zajistit úkoly stanovené v článcích 16 až 19 této úmluvy.
3. S přihlédnutím k těmto doporučením Konference smluvních stran:
 - a) zjistí, které vnitrostátní, subregionální, regionální a mezinárodní jednotky jsou nejvhodnější pro vytvoření sítě a doporučí další postup a jeho časový plán; a
 - b) zjistí, které jednotky jsou nevhodnější pro usnadnění a posílení tvorby výše uvedené sítě na všech úrovních.

ČÁST V

POSTUPY

Článek 26

Sdělování informací

1. Prostřednictvím stálého sekretariátu předloží každá smluvní strana Konferenci smluvních stran k projednání na řádném zasedání zprávy o opatřeních přijatých pro provádění úmluvy. Konference smluvních stran stanoví časový plán pro předložení a formát takových zpráv.
2. Smluvní strany postižených zemí poskytnou popis strategií přijatých podle článku 5 a jakýchkoli důležitých informací o jejich provádění.
3. Smluvní strany postižených zemí, které provádějí akční programy podle článků 9 až 15, poskytnou podrobný popis programů a jejich provádění.
4. Jakákoli skupina smluvních stran postižených zemí může vydat společné sdělení o opatřeních na subregionální a/nebo regionální úrovni v rámci akčních programů.
5. Smluvní strany vyspělých zemí podají zprávu o opatřeních pro pomoc v přípravě a provádění akčních programů včetně informací o finančních zdrojích, které poskytly nebo poskytují v rámci úmluvy.
6. Informace sdělené podle odstavců 1 až 4 předá stálý sekretariát co nejdříve Konferenci smluvních stran a všem příslušným pomocným subjektům.
7. Na požádání usnadní Konference smluvních stran poskytnutí technické a finanční pomoci postiženým rozvojovým zemím, zejména v Africe, při shromažďování a sdělování informací v souladu s tímto článkem, jakož i při určování odborných a finančních potřeb, které souvisejí s akčními programy.

Článek 27

Opatření k řešení otázek provádění úmluvy

Konference smluvních stran posoudí a přijme postupy a institucionální mechanismy pro řešení otázek, které se mohou při provádění úmluvy vyskytnout.

Článek 28

Urovnávání sporů

1. Jakýkoli spor týkající se výkladu nebo uplatnění úmluvy řeší smluvní strany mezi sebou vyjednáváním či jinými mírovými prostředky, které si zvolí.
2. Při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k úmluvě nebo kdykoli potom může smluvní strana, která není organizací regionální hospodářské integrace, písemně prohlásit v listině předložené depozitáři, že v případě jakéhokoli sporu, který se týká výkladu nebo uplatnění úmluvy, uznává jeden nebo oba následující způsoby urovnávání sporů jako závazné ve vztahu ke smluvní straně, která uznává stejný závazek:

- a) rozhodčí řízení v souladu s postupy, které co nejdříve přijme Konference smluvních stran v příloze;
 - b) postoupení sporu Mezinárodnímu soudnímu dvoru.
3. Smluvní strana, která je organizací regionální hospodářské integrace, může učinit obdobné prohlášení, pokud jde o rozhodčí řízení v souladu s postupem uvedeným v odst. 2 písm. a).
4. Prohlášení učiněné podle odstavce 2 zůstává platné, dokud jeho platnost neskončí v souladu s podmínkami prohlášení nebo do tří měsíců po uložení jeho písemného odvolání u depozitáře.
5. Pozbytím platnosti prohlášení, oznámení o zrušení nebo nové prohlášení žádným způsobem neovlivní řízení probíhající před rozhodčím soudem nebo Mezinárodním soudním dvorem, pokud se strany sporu nedohodnou jinak.
6. Pokud strany sporu nepřijaly stejný postup nebo nepřijaly žádný postup podle odstavce 2 a pokud nebyly schopny urovnat svůj spor během 12 měsíců od té doby, kdy jedna ze stran oznámila druhé straně, že je mezi nimi spor, je spor předložen na žádost kterékoli ze stran sporu ke smířčímu jednání v souladu s postupy co nejdříve přijatými Konferencí smluvních stran v příloze.

Článek 29

Status příloh

1. Přílohy tvoří nedílnou součást úmluvy, a pokud není výslovně uvedeno jinak, je odkaz na úmluvu současně odkazem na všechny její přílohy.
2. Smluvní strany vykládají ustanovení příloh způsobem, který je v souladu s jejich právy a povinnostmi podle článků této úmluvy.

Článek 30

Změny úmluvy

1. Kterákoli smluvní strana může navrhnout změny úmluvy.
2. Změny úmluvy se přijímají na řádném zasedání Konference smluvních stran. Znění jakékoli navrhované změny sdělí stálý sekretariát smluvním stranám nejméně šest měsíců před zasedáním, na němž je navržena k přijetí. Stálý sekretariát rovněž sdělí navrhované změny signatářům úmluvy.
3. Smluvní strany vyvinou veškeré úsilí pro dosažení dohody o jakékoli navrhované změně úmluvy na základě konsensu. Pokud byly vyčerpány všechny snahy o konsensus a nebylo dosaženo žádné dohody, bude jako poslední možnost změna přijata dvoutřetinovou většinou smluvních stran přítomných a hlasujících na zasedání. Přijatou změnu sdělí stálý sekretariát depozitáři, který ji rozešle všem smluvním stranám k ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

4. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení týkající se změny se uloží u depozitáře. Změna přijatá podle odstavce 3 vstoupí pro smluvní strany, které ji přijaly, v platnost devadesátým dnem po dni, kdy depozitář převezme listinu o ratifikaci, přijetí nebo schválení nebo o přistoupení nejméně od dvou třetin smluvních stran, které byly smluvními stranami v době přijetí změny.
5. Změna vstupuje v platnost pro jakoukoli jinou smluvní stranu devadesátým dnem po dni, kdy výše uvedená smluvní strana uloží u depozitáře svou listinu o ratifikaci, přijetí nebo schválení nebo přistoupení týkající se uvedené změny.
6. Pro účely výše uvedeného článku a článku 31 se „smluvními stranami přítomnými a hlasujícími“ rozumějí smluvní strany, které jsou přítomny a hlasují kladně nebo záporně.

Článek 31

Přijetí a změny příloh

1. Jakákoli dodatečná příloha k úmluvě a jakákoli změna přílohy musí být navržena a přijata v souladu s postupem pro změnu úmluvy uvedeným v článku 30, za předpokladu, že při přijetí dodatečné regionální prováděcí přílohy nebo změny jakékoli regionální prováděcí přílohy bude většina ustanovená uvedeným článkem zahrnovat dvoutřetinovou většinu hlasů přítomných a hlasujících smluvních stran výše uvedeného regionu. Přijetí nebo změnu přílohy sdělí depozitář všem smluvním stranám.
2. Příloha, s výjimkou dodatečné regionální prováděcí přílohy, nebo změna přílohy, s výjimkou změny jakékoli regionální prováděcí přílohy, která byla přijata v souladu s odstavcem 1, vstupuje v platnost pro všechny strany úmluvy šestým měsícem po dni, kdy depozitář těmto smluvním stranám sdělí, že byla přijata výše uvedená příloha nebo změna, s výjimkou smluvních stran, které písemně oznámily depozitáři během této doby, že takovou přílohu nebo změnu nepřijímají. Pro smluvní strany, které stáhnou své oznámení o nepřijetí, vstoupí tato příloha nebo změna v platnost devadesátým dnem po dni, kdy depozitář obdrží vyznění o stažení takového oznámení.
3. Dodatečná regionální prováděcí příloha nebo změna jakékoli regionální prováděcí přílohy, která byla přijata v souladu s odstavcem 1, vstupuje v platnost pro všechny strany úmluvy šestým měsícem po dni, kdy depozitář smluvním stranám sdělil, že byla taková příloha nebo změna přijata, s výjimkou:
 - a) smluvní strany, která depozitáři v této šestiměsíční lhůtě písemně oznámila, že nepřijímá výše uvedenou regionální prováděcí přílohu nebo změnu regionální prováděcí přílohy; v takovém případě tato příloha nebo změna vstupuje v platnost pro smluvní strany, které stáhnou své oznámení o nepřijetí, devadesátým dnem po dni, kdy takové oznámení obdrží depozitář;
 - b) smluvní strany, která učinila prohlášení týkající se dodatečné regionální prováděcí přílohy nebo změny regionální prováděcí přílohy v souladu s čl. 34 odst. 4; v takovém případě tato příloha nebo změna vstupuje pro tuto smluvní

stranu v platnost devadesátým dnem po dni, kdy uloží u depozitáře svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení týkající se výše uvedené přílohy nebo změny.

4. Pokud přijetí přílohy nebo změny přílohy zahrnuje změnu úmluvy, nevstupuje dotyčná příloha nebo změna přílohy v platnost, dokud nevstoupí v platnost změna úmluvy.

Článek 32

Hlasovací právo

1. S výjimkou stanovenou v odstavci 2 má každá strana této úmluvy jeden hlas.
2. Organizace regionální hospodářské integrace vykonávají ve věcech spadajících do jejich působnosti své hlasovací právo počtem hlasů, který se rovná počtu jejich členských států, které jsou stranami úmluvy. Taková organizace nevykonává své hlasovací právo, pokud kterýkoli z jejích členských států vykonává své právo a naopak.

ČÁST VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Podpis

Tato úmluva je otevřena k podpisu v Paříži ve dnech 14. a 15. října 1994 pro členské státy Organizace spojených národů nebo jakékoli její specializované agentury a rovněž státy, které jsou statutární stranou Mezinárodního soudního dvora a pro organizace regionální hospodářské integrace. Poté zůstane otevřena k podpisu do 13. října 1995 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

Článek 34

Ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení

1. Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí, schválení a přistoupení ze strany států a organizací regionální hospodářské integrace. Bude otevřena k přistoupení ode dne následujícího po dni, kdy bude uzavřena k podpisu. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení a přistoupení se uloží u depozitáře.
2. Každá organizace regionální hospodářské integrace, která se stane stranou této úmluvy, aniž by kterýkoli z jejích členských států byl stranou úmluvy, je vázána všemi povinnostmi úmluvy. Pokud jeden nebo více členských států takové organizace jsou rovněž stranami úmluvy, organizace a její členské státy rozhodnou o svých příslušných závazcích při vykonávání svých povinností podle této úmluvy. V takových případech organizace a členské státy nejsou oprávněny vykonávat práva podle úmluvy souběžně.

3. Ve svých listinách o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení vyhlásí organizace regionální hospodářské integrace rozsah svých pravomocí ve věcech spravovaných úmluvou. Rovněž urychleně uvědomí depozitáře, který pak uvědomí smluvní strany, o jakýchkoli podstatných změnách v rozsahu jejich pravomocí.

4. Ve své listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení může kterákoli smluvní strana prohlásit, že vůči ní vstupuje jakákoli dodatečná regionální příloha nebo změna jakékoli regionální prováděcí přílohy v platnost pouze po uložení listiny o její ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

Článek 35

Dočasná opatření

Funkce sekretariátu uvedené v článku 23 vykonává dočasně do doby ukončení prvního zasedání Konference smluvních stran sekretariát zřízený rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů č. 47/188 ze dne 22. prosince 1992.

Článek 36

Vstup v platnost

1. Úmluva vstupuje v platnost devadesátým dnem po dni uložení padesáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

2. Pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, které ratifikují, přijímají, schvalují nebo přistupují k úmluvě po uložení padesáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, vstupuje úmluva v platnost devadesátým dnem po dni, kdy takový stát nebo organizace regionální hospodářské integrace uloží svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 jakákoli listina uložená organizací regionální hospodářské integrace se nepovažuje za dodatečnou k listinám uloženým členskými státy organizace.

Článek 37

Výhrady

K této úmluvě nelze uplatňovat výhrady.

Článek 38

Odstoupení

1. Kdykoli po uplynutí tří let ode dne, kdy pro smluvní stranu vstoupila úmluva v platnost, může dotyčná smluvní strana odstoupit od úmluvy písemným oznámením depozitáři.

2. Každé takové odstoupení vstupuje v platnost po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy depozitář převzal oznámení o odstoupení, nebo k pozdějšímu datu, které může být stanoveno v oznámení o odstoupení.

Článek 39

Depozitář

Depozitářem úmluvy je generální tajemník Organizace spojených národů.

Článek 40

Platná znění

Prvopis této úmluvy v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, je uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

V Paříži sedmnáctého června tisíc devět set devadesát čtyři.

PŘÍLOHA I

REGIONÁLNÍ PROVÁDĚCÍ PŘÍLOHA PRO AFRIKU

Článek 1

Oblast působnosti

Tato příloha platí pro Afriku ve vztahu k jednotlivým smluvním stranám a ve shodě s úmluvou, zejména s článkem 7 této úmluvy, pro účel boje proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha v jejich suchých, polosuchých a suchých subhumidních oblastech.

Článek 2

Účel

Účelem této přílohy na vnitrostátních, subregionálních a regionálních úrovních v Africe a s přihlédnutím k jejím zvláštním podmínkám je:

- a) určovat opatření a úpravy včetně povahy a postupů pomoci poskytované smluvními stranami vyspělých zemí v souladu s příslušnými ustanoveními této úmluvy;
- b) zajistit účinné a praktické provádění úmluvy, které by odpovídalo podmínkám specifickým pro Afriku;
- c) podporovat procesy a činnosti spojené s bojem proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha v suchých, polosuchých a suchých subhumidních oblastech Afriky.

Článek 3

Zvláštní podmínky afrického regionu

V rámci plnění svých závazků podle úmluvy přijmou smluvní strany při provádění této přílohy základní přístup, který bere v úvahu následující zvláštní podmínky Afriky:

- a) vysoký podíl suchých, polosuchých a suchých subhumidních oblastí;
- b) značný počet zemí a populací negativně postižených desertifikací a častým výskytem vážného sucha;
- c) velký počet postižených zemí, které leží ve vnitrozemí;
- d) značně rozšířená chudoba, která převládá ve většině postižených zemí, mezi nimiž je velký počet nejméně rozvinutých zemí, a jejich potřeba výrazné vnější pomoci ve formě grantů a půjček k uskutečňování rozvojových záměrů za výhodnějších podmínek;

- e) složité socioekonomické podmínky, obnovené zhoršujícími se a proměnlivými obchodními podmínkami, vnější zadluženost a politická nestabilita, která způsobuje vnitrostátní, regionální a mezinárodní migraci;
- f) silná závislost obživy populací na přírodních zdrojích jako prostředku přežití, což spolu s účinky demografických trendů a faktorů, slabou technologickou základnou a neudržitelnými výrobními postupy přispívá k vážné degradaci zdrojů;
- g) nedostatečné institucionální a právní rámce, slabá základna infrastruktury a nedostatečná vědecká, technická a vzdělávací kapacita, což vede k značným požadavkům na vytváření kapacit;
- h) ústřední role akcí v boji proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha v prioritách vnitrostátního rozvoje postižených afrických zemí.

Článek 4

Závazky a povinnosti smluvních stran afrických zemí

1. V souladu se svými možnostmi se smluvní strany afrických zemí zavazují:
 - a) přijmout boj proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha jako ústřední strategii v úsilí o vymýcení chudoby;
 - b) podporovat regionální spolupráci a integraci v duchu solidarity a partnerství založeném na společném zájmu v programech a činnostech boje proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha;
 - c) racionalizovat a posílit stávající instituce zabývající se desertifikací a suchem a pokud možno zapojit další stávající instituce a zvýšit jejich výkonnost a také zajistit účinnější využívání zdrojů;
 - d) podporovat výměnu informací o vhodných technologiích, znalostech, schopnostech a dovednostech mezi sebou;
 - e) vypracovat preventivní plány pro zmírnění důsledků sucha v oblastech postižených desertifikací a/nebo suchem.
2. Podle obecných a specifických povinností stanovených v člancích 4 a 5 úmluvy se smluvní strany postižených afrických zemí zaměří na:
 - a) poskytnutí vhodných finančních přidělů ze státního rozpočtu v souladu s vnitrostátními podmínkami a možnostmi a s přihlédnutím k prioritám, které Afrika přiznává desertifikaci a/nebo suchu;
 - b) podporu a posilování probíhajících reforem směrem k větší decentralizaci a změnám v držení zdrojů a také ke zvýšení účasti místních obyvatel a komunit;

- c) určení a uvolnění nových a dodatečných vnitrostátních finančních zdrojů a především rozšíření stávajících vnitrostátních schopností a prostředků pro uvolnění domácích finančních zdrojů.

Článek 5

Závazky a povinnosti smluvních stran vyspělých zemí

1. V rámci plnění svých závazků podle článků 4, 6 a 7 úmluvy dají smluvní strany vyspělých zemí prioritu smluvním stranám postižených africkým zemím a v této souvislosti:

- a) pomáhají v boji proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha mimo jiné poskytnutím a/nebo usnadněním přístupu k finančním a/nebo jiným zdrojům a podporují, financují a/nebo usnadňují převod, přizpůsobení a přístup k vhodným technologiím životním prostředí a znalostem, po vzájemné dohodě a v souladu s vnitrostátními politikami, s přihlédnutím k tomu, že přijali vymýcení chudoby jako ústřední strategii;
- b) pokračují v přidělování významných zdrojů a/nebo ve zvyšování zdrojů pro boj proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha;
- c) pomáhají jim při posilování kapacit, aby jim umožnily zlepšit institucionální rámec a vědecké a technické schopnosti, shromažďování a analýzu informací a výzkum a vývoj pro účely boje proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha.

2. Smluvní strany ostatních zemí mohou poskytovat technologii, vědomosti, znalosti vztahující se k desertifikaci a/nebo finanční zdroje smluvním stranám postižených afrických zemí na zásadě dobrovolnosti. Přenos takových vědomostí, znalostí a technik usnadňuje mezinárodní spolupráce.

Článek 6

Rámec strategického plánování pro udržitelný rozvoj

1. Národní akční programy jsou ústřední a integrální částí širšího procesu formulace vnitrostátních politik pro udržitelný rozvoj smluvních stran postižených afrických zemí.

2. Uskuteční se poradenský proces zahrnující příslušné úrovně veřejné správy, místního obyvatelstva, komunit a nevládních organizací, k usměrňování strategie pružného plánování, které umožní maximální účast místních obyvatel a komunit. Na žádost smluvní strany postižené africké země se mohou zapojit agentury pro dvoustrannou a mnohostrannou pomoc.

Článek 7

Časový plán přípravy akčních programů

Než vstoupí tato úmluva v platnost, použijí smluvní strany afrických zemí ve spolupráci s ostatními členy mezinárodního společenství prozatímně a v možné míře

ustanovení úmluvy, která se týkají přípravy vnitrostátních, subregionálních a regionálních akčních programů.

Článek 8

Obsah národních akčních programů

1. V souladu s článkem 10 úmluvy zdůrazní celková strategie národních akčních programů integrované programy místního rozvoje pro postižené oblasti, založené na jednání a na integraci strategií pro odstranění chudoby do úsilí boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Programy jsou zaměřeny na posilování kapacity místních orgánů a na zajištění aktivní účasti místních populací, komunit a skupin s důrazem na vzdělávání a školení, mobilizaci nevládních organizací s průkaznou odborností a na posilování decentralizovaných struktur veřejné správy.

2. Národní akční programy mají následující obecné rysy:

- a) při vypracování a provádění národních akčních programů využití nabytých zkušeností při boji proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha, s přihlédnutím k sociálním, hospodářským a ekologickým podmínkám;
- b) určení faktorů, které přispívají k desertifikaci a/nebo suchu, zdrojů a kapacit dosažitelných a požadovaných a stanovení příslušných politik a institucionálních a jiných reakcí a opatření nutných k boji proti těmto jevům a/nebo za zmírnění jejich důsledků;
- c) zvýšení účasti místních obyvatel a komunit, včetně žen, farmářů a pastevců, kterým je svěřena větší odpovědnost za řízení.

3. Národní akční programy rovněž obsahují:

- a) opatření ke zlepšení hospodářského prostředí se záměrem vymýcení chudoby:
 - i) zvýšení příjmů a příležitostí k zaměstnání, zvláště pro nejchudší členy komunity:
 - rozvojem trhu pro zemědělské a živočišné produkty,
 - vytvářením finančních nástrojů, které vyhovují místním potřebám,
 - podporováním diverzifikace zemědělské produkce a zakládáním zemědělských podniků;
 - rozvojem hospodářských činností para-zemědělského nebo nezemědělského typu;
 - ii) zlepšení dlouhodobých perspektiv venkovských hospodářství vytvářením:

- pobídek pro výrobní investice a přístupu k výrobním prostředkům;
 - cenových a daňových politik a postupů podporujících hospodářský růst;
 - iii) definování a uplatňování demografické a migrační politiky s cílem snížit tlak obyvatel na půdu;
 - iv) podpora pěstování plodin odolných vůči suchu a používání integrovaného systému hospodaření na suchých půdách k zajištění potravinové bezpečnosti;
- b) opatření k ochraně přírodních zdrojů:
- i) zabezpečení integrované a udržitelné péče o přírodní zdroje zahrnující:
 - zemědělskou půdu a pastviny,
 - vegetační kryt a volně žijící živočichy,
 - lesy,
 - vodní zdroje; a
 - biologickou rozmanitost;
 - ii) školení se záměrem posílení veřejného povědomí a vzdělávacích kampaní o životním prostředí a rozšiřování technických poznatků vztahujících se k udržitelné péči o přírodní zdroje;
 - iii) zajištění rozvoje a účinného využití různých zdrojů energie, podpora alternativních zdrojů energie, zejména sluneční energie, větrné energie a bioplynu a zvláštní opatření pro převod, získání a přizpůsobení příslušných technologií k zmírnění tlaku na křehké přírodní zdroje;
- c) opatření ke zlepšení institucionální organizace:
- i) definování rolí a odpovědností ústřední vlády a místních orgánů v rámci politiky plánování využití půdy;
 - ii) podpora politiky aktivní decentralizace usměrňováním odpovědnosti za správu a rozhodování na místní orgány, podpora iniciativ a převzetí odpovědnosti místními komunitami a zřizování místních struktur;
 - iii) úprava institucionálního a regulačního rámce péče o přírodní zdroje, s cílem poskytnout místním obyvatelům jistotu užívání půdy;
- d) opatření pro zlepšení znalostí o desertifikaci:

- i) podpora výzkumu a shromažďování, zpracování a výměna informací o vědeckých, technických a socioekonomických aspektech desertifikace;
- ii) zlepšování vnitrostátních kapacit ve výzkumu a ve shromažďování, zpracování, výměně a analýze informací s cílem lépe porozumět těmto jevům a převést výsledky analýzy do praxe;
- iii) podpora střednědobých a dlouhodobých studií:
 - o socioekonomických a kulturních trendech v postižených oblastech,
 - o kvalitativních a kvantitativních trendech v přírodních zdrojích;
 - o vzájemném působení mezi klimatem a desertifikací;
- e) opatření ke sledování a posuzování důsledků sucha:
 - i) vývoj strategií k posuzování vlivu přirozené variability klimatu na regionální výskyty sucha a desertifikaci a/nebo k využití předpovědi variability klimatu v sezonním až meziročním časovém měřítku ve snaze zmírnit důsledky sucha;
 - ii) zlepšování včasného varování a schopností reagovat, účinná organizace nouzové pomoci a potravinové pomoci a zlepšení skladování potravin, systémů jejich rozdělování, systém ochrany hovězího dobytka a veřejné práce a alternativní způsob obživy v oblastech ohrožovaných suchem;
 - iii) sledování a posuzování ekologické degradace k získání spolehlivých a včasných informací o procesech a dynamice narušení zdrojů pro lepší formulování politiky a příslušných opatření.

Článek 9

Příprava národních akčních programů, jejich provádění a vyhodnocování ukazatelů

Každá smluvní strana postižené africké země určí vhodný vnitrostátní koordinační subjekt, který bude působit jako katalyzátor v přípravě, provádění a vyhodnocování jejího národního akčního programu. Tento koordinační subjekt s ohledem na článek 3:

- a) zjišťuje a přezkoumává akce počínaje poradenstvím, kterého se zúčastní místní obyvatelé a komunity, a dále ve spolupráci s místními správními orgány, stranami vyspělých zemí a mezivládními a nevládními organizacemi na základě počátečního poradenství s příslušnými místy na vnitrostátní úrovni;
- b) určuje a analyzuje omezení, potřeby a nedostatky, které postihují rozvoj a udržitelné využívání půdy, doporučuje praktická opatření k zamezení

duplicity za plného využití příslušných probíhajících činností a podporuje realizaci výsledků;

- c) usnadní, navrhne a formuluje činnosti vycházející ze vzájemného, pružného přístupu ve snaze zajistit aktivní účast obyvatel v postižených oblastech, minimalizovat negativní dopady takových činností a určovat a přiznat prioritu požadavkům na finanční pomoc a technickou spolupráci;
- d) stanoví náležité a snadno ověřitelné ukazatele, aby se zajistilo posouzení a vyhodnocení národních akčních programů, které obsahují krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé akce, i posouzení a vyhodnocení jejich provádění;
- e) připraví zprávy o pokroku při provádění národních akčních programů.

Článek 10

Organizační rámec subregionálních akčních programů

1. Podle článku 4 úmluvy spolupracují smluvní strany afrických zemí na přípravě a provádění subregionálních akčních programů pro střední, východní, severní, jižní a západní Afriku, a mohou proto v tomto směru postoupit následující odpovědnosti příslušným subregionálním mezivládním organizacím:

- a) působit jako střediska přípravných činností a koordinovat provádění subregionálních akčních programů;
- b) pomáhat v přípravě a provádění národních akčních programů;
- c) usnadňovat výměnu informací, zkušeností, znalostí a dovedností i radit při přezkoumávání vnitrostátního práva;
- d) jakékoli další odpovědnosti spojené s prováděním subregionálních akčních programů.

2. Specializované subregionální subjekty mohou na vyžádání poskytovat podporu a/nebo být pověřeny odpovědností za řízení činností v oblastech své působnosti.

Článek 11

Obsah a příprava subregionálních akčních programů

Subregionální programy se soustředí na problémy, které lze lépe řešit na subregionální úrovni. Pokud to je nutné, ustanoví tyto programy mechanismy péče o sdílené přírodní zdroje. Takové mechanismy účinně řeší přeshraniční problémy související s desertifikací a/nebo suchem a přispějí k harmonickému provádění vnitrostátních akčních programů. Prioritní oblasti subregionálních programů se soustředí na:

- a) společné programy na udržitelnou péči o přeshraniční přírodní zdroje pomocí dvoustranných a mnohostranných mechanismů;

- b) koordinaci programů pro rozvoj alternativních zdrojů energie;
- c) spolupráci v ochraně proti škůdcům, jakož i nemocím rostlin a zvířat;
- d) činnosti pro vytváření kapacit, vzdělávání a uvědomování veřejnosti, které lze lépe vykonávat nebo podporovat na subregionální úrovni;
- e) vědeckou a technickou spolupráci, zejména v oblasti klimatologie, meteorologie a hydrologie, včetně budování sítí pro shromažďování a posuzování údajů, sdílení informací a sledování projektů, a koordinaci a uspořádání výzkumných a vývojových činností podle priorit;
- f) systémy včasného varování a společného plánování pro zmírnění důsledků sucha, včetně opatření k řešení problémů, které vyplývají z migrace vyvolané faktory životního prostředí;
- g) průzkum nových způsobů sdílení zkušeností, zejména pokud jde o účast místních obyvatel a komunit a vytváření vstřícného prostředí pro péči o lepší využívání půdy a používání vhodných technologií;
- h) posilování subregionálních organizací pro koordinaci a poskytování technických služeb i zřizování, přesměrování a posilování subregionálních center a institucí; a
- i) rozvoj politik v oblastech jako je obchod, které mají dopad na postižené oblasti a populace, včetně politik pro koordinaci regionálních tržních režimů a pro všeobecnou infrastrukturu.

Článek 12

Organizační rámec regionálního akčního programu

1. Podle článku 11 úmluvy stanoví smluvní strany afrických zemí společně postupy pro přípravu a provádění regionálních akčních programů.
2. Smluvní strany mohou poskytnout přiměřenou podporu příslušným africkým regionálním institucím a organizacím, tak aby jim umožnily pomáhat smluvním stranám afrických zemí ke splnění jejich povinností podle úmluvy.

Článek 13

Obsah regionálního akčního programu

Regionální akční program obsahuje opatření vztahující se k boji proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha v následujících oblastech:

- a) rozvoj regionální spolupráce a koordinace subregionálních akčních programů pro získání regionálního konsensu v oblastech klíčových politik i pomocí pravidelných konzultací subregionálních organizací;
- b) podpora vytváření činností, které je lépe provádět na regionální úrovni;

- c) snaha řešit s pomocí mezinárodního společenství celosvětové hospodářské a sociální problémy, které mají dopad na postižené oblasti, s přihlédnutím k čl. 4 odst. 2 písm. b) úmluvy;
- d) podpora výměny informací a vhodných technik, technických schopností a dovedností a příslušných zkušeností mezi smluvními stranami postižených afrických zemí a jejich subregiony, i s jinými postiženými regiony; podpora vědecké a technické spolupráce, zejména v oblasti klimatologie, meteorologie, hydrologie, rozvoje vodních zdrojů a alternativních zdrojů energie; koordinace subregionálních a regionálních výzkumných činností; a stanovení regionálních priorit pro výzkum a vývoj;
- e) koordinace sítí pro systematické sledování a posuzování a výměnu informací, i jejich integrace do celosvětových sítí;
- f) koordinace a posílení subregionálních a regionálních systémů včasného varování a plánů na nouzová opatření pro sucho.

Článek 14

Finanční zdroje

1. Podle článku 20 úmluvy a čl. 4 odst. 2 usilují smluvní strany postižených afrických zemí o zřízení makroekonomického rámce vedoucího k mobilizaci finančních zdrojů a vyvinou politiky a stanoví postupy pro účinnější směřování prostředků do místních rozvojových programů, a to, pokud je to vhodné, i prostřednictvím nevládních organizací.
2. Podle ustanovení čl. 21 odst. 4 a 5 úmluvy se smluvní strany dohodly, že sestaví soupis prostředků financování na vnitrostátní, subregionální, regionální a mezinárodní úrovni pro zajištění racionálního využití stávajících zdrojů a odhalení mezer v přidělování zdrojů, aby se usnadnila provádění akčních programů. Soupis se pravidelně ověřuje a aktualizuje.
3. V souladu s článkem 7 úmluvy pokračují strany vyspělých zemí v přidělování výrazných prostředků a/nebo zvýšených prostředků i dalších forem pomoci smluvním stranám postižených afrických zemí na základě partnerských dohod a ujednání podle odstavce 18, přičemž budou věnovat patřičnou pozornost mimo jiné otázkám spojeným s dluhy, mezinárodním obchodem a tržními mechanismy v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. b) úmluvy.

Článek 15

Finanční mechanismy

1. V souladu s článkem 7 úmluvy, který zdůrazňuje prioritu pro smluvní strany postižených afrických zemí, a vzhledem k situaci převládající v tomto regionu věnují smluvní strany zvláštní pozornost provádění čl. 21 odst. 1 písm. d) a e) úmluvy, zejména:
 - a) usnadněním zřizování mechanismů, jakým je státní fond desertifikace, k usměrnění finančních zdrojů na místní úroveň;

- b) posilováním stávajících fondů a finančních mechanismů na subregionální a regionální úrovni.

2. V souladu s články 20 a 21 úmluvy podporují smluvní strany, které jsou zároveň členy řídicích subjektů příslušných regionálních a subregionálních finančních institucí včetně Africké banky pro rozvoj a Afrického fondu rozvoje, snahu věnovat patřičnou prioritu a pozornost činnostem institucí, které napomáhají provádění této přílohy.

3. Smluvní strany maximálně zjednoduší postupy pro usměrňování fondů smluvním stranám postižených afrických oblastí.

Článek 16

Technická pomoc a spolupráce

Smluvní strany se v souladu se svými možnostmi zavazují, že zlepší technickou pomoc smluvním stranám afrických zemí a spolupráci s nimi se záměrem zvýšit projektovou a programovou účinnost mimo jiné:

- a) snížením nákladů na podpůrná opatření a zejména režijních nákladů; v každém případě budou takové náklady představovat pouze nízké procento celkových nákladů projektu, aby se maximalizovala účinnost projektu;
- b) přednostně využívat příslušné místní odborníky nebo případně příslušné odborníky ze subregionů a/nebo regionů při návrhu, přípravě a provádění projektu a budování místní odbornosti tam, kde dosud neexistuje;
- c) účinným řízením a koordinací i účinným využíváním poskytované technické pomoci.

Článek 17

Převod, získávání, přizpůsobení a přístup k technologii šetrné k životnímu prostředí

Při provádění článku 18 úmluvy, který se vztahuje k převodu, získávání, přizpůsobení a vývoji technologií, se smluvní strany zavazují upřednostnit smluvní strany afrických zemí, a pokud je to zapotřebí vypracovat s nimi nové modely partnerství a spolupráce se záměrem posilovat vytváření kapacit v oblasti vědeckého výzkumu a vývoje a shromažďování informací a jejich rozšiřování, aby tak mohly realizovat své strategie pro boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha.

Článek 18

Koordinace a partnerské dohody

- 1. Smluvní strany afrických zemí koordinují přípravu, projednávání a provádění národních, subregionálních a regionálních akčních programů. Do tohoto procesu se mohou zapojit i jiné strany a příslušné mezivládní a nevládní organizace.

2. Cílem takové koordinace je zajistit, aby finanční a technická spolupráce byla v souladu s úmluvou, a poskytnout potřebnou kontinuitu v používání a správě zdrojů.
3. Smluvní strany afrických zemí organizují konzultační procesy na vnitrostátní, subregionální a regionální úrovni. Tyto konzultační procesy mohou:
 - a) sloužit jako fórum pro sjednávání a uzavírání partnerských dohod založených na národních, subregionálních a regionálních akčních programech;
 - b) specifikovat příspěvek smluvních stran afrických zemí a ostatních členů poradenských skupin k programům a stanovit priority a dohody týkající se ukazatelů provádění a hodnocení, jakož i finančních opatření pro provádění.
4. Stálý sekretariát může na žádost smluvních stran afrických zemí podle článku 23 úmluvy usnadnit svolání takových poradenských procesů:
 - a) poskytnutím rady o organizaci účinných poradenských opatření, které vycházejí ze zkušeností s obdobnými opatřeními;
 - b) poskytnutím informací příslušným dvoustranným a mnohostranným agenturám, které se týkají poradenských schůzek nebo procesů, a podporou jejich aktivního zapojení;
 - c) poskytnutím jiných informací, které mohou být důležité při ustanovení nebo zlepšení poradenských opatření.
5. Subregionální a regionální a koordinační subjekty mimo jiné:
 - a) doporučují vhodné úpravy partnerských dohod;
 - b) sledují, vyhodnocují a podávají zprávy o provádění dohodnutých subregionálních a regionálních programů;
 - c) směřují k zajištění účinné komunikace a spolupráce mezi smluvními stranami afrických zemí.
6. Účast v poradenských skupinách bude otevřena vládám, zájmovým skupinám a dárcům, příslušným subjektům, fondům a programům systému Organizace spojených národů, příslušným subregionálním a regionálním organizacím a zástupcům příslušných nevládních organizací. Účastníci jednotlivých poradenských skupin si stanoví vlastní způsoby řízení a působení.
7. Podle článku 14 úmluvy jsou smluvní strany vyspělých zemí vybízeny, aby z vlastního podnětu vytvářely neformální vzájemný proces poradenství a koordinace na vnitrostátní, subregionální a regionální úrovni a aby se na žádost smluvní strany postižené africké země nebo příslušné subregionální nebo regionální organizace podílely na vnitrostátním, subregionálním a regionálním poradenském procesu, který by zhodnotil potřebu pomoci a kladně na ni reagoval, aby se usnadnilo provádění akčního programu.

Článek 19

Následná opatření

Další sledování této přílohy provádějí smluvní strany afrických států v souladu s úmluvou takto:

- a) na vnitrostátní úrovni mechanismem, jehož složení by mělo být stanoveno jednotlivými smluvními stranami postižených afrických zemí a zahrnuje představitele místních komunit, a který působí pod dohledem vnitrostátního koordinačního subjektu uvedeného v článku 9;
- b) na subregionální úrovni víceoborovým vědeckým a technickým poradenským výborem, jehož složení a pracovní postupy stanoví smluvní strany afrických zemí výše uvedeného subregionu;
- c) na regionální úrovni mechanismy určenými v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Afrického hospodářského společenství a Africkým vědeckým a technickým poradním výborem.

PŘÍLOHA II

REGIONÁLNÍ PROVÁDĚCÍ PŘÍLOHA PRO ASII

Článek 1

Účel

Účelem této přílohy je poskytnout zásady a opatření nutné pro účinné provádění úmluvy smluvními stranami postižených zemí v asijském regionu s přihlédnutím k jeho zvláštním podmínkám.

Článek 2

Zvláštní podmínky asijského regionu

V rámci plnění svých povinností podle úmluvy mají smluvní strany na zřeteli tyto zvláštní podmínky, které se týkají v různé míře smluvních stran postižených zemí regionu:

- a) vysoký podíl oblastí, které jsou postiženy nebo ohroženy desertifikací a suchem, a značná rozmanitost těchto oblastí, pokud jde o klima, topografii, využití půdy a socioekonomické systémy;
- b) silný tlak na využívání přírodních zdrojů kvůli zabezpečení obživy;
- c) existence produkčních systémů přímo spojených se značně rozšířenou chudobou, které vedou k degradaci půdy a tlaku na vzácné vodní zdroje;
- d) výrazný dopad světového hospodářství a sociálních problémů, jakými jsou chudoba, špatný zdravotní stav a nedostatečná výživa, nezajištěná potravinová bezpečnost, migrace, vysídlování lidí a demografická dynamika;
- e) jejich rostoucí, ale stále nedostatečné kapacity a institucionální rámce pro vypořádání s vnitrostátními problémy desertifikace a sucha;
- f) jejich potřeba mezinárodní spolupráce ke sledování cílů udržitelného rozvoje týkajících se boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha.

Článek 3

Rámec pro národní akční programy

1. Národní akční programy jsou nedílnou součástí širších vnitrostátních politik udržitelného rozvoje smluvních stran postižených zemí regionu.
2. Smluvní strany postižených zemí vypracují národní akční programy podle článků 9 až 11 úmluvy se zvláštním zřetelem k čl. 10 odst. 2 písm. f). Agentury pro dvoustrannou a mnohostrannou spolupráci se mohou na žádost dotyčné smluvní strany postižené země tohoto procesu zúčastnit.

Článek 4

Národní akční programy

1. Při přípravě a provádění národních akčních programů mohou smluvní strany postižených zemí regionu v souladu s okolnostmi a vlastními politikami mezi jiným:

- a) určit příslušné subjekty odpovědné za přípravu, koordinaci a provádění akčních programů;
- b) zapojit postižené populace včetně místních komunit do vypracování, koordinace a provádění svých akčních programů prostřednictvím místně vedeného poradenského procesu ve spolupráci s místními orgány a příslušnými vnitrostátními a nevládními organizacemi;
- c) provádět průzkum stavu životního prostředí k posouzení příčin a důsledků desertifikace a k určení prioritních oblastí pro akci;
- d) vyhodnotit za účasti postižených populací dřívější a současné programy boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha s cílem navrhnout strategii a vypracovat činnosti akčních programů;
- e) připravit technické a finanční programy založené na informacích získaných z činností podle písmen a) až d);
- f) vypracovat a využívat postupy a srovnávací ukazatele pro zhodnocení, jak se jejich akční programy provádějí;
- g) podporovat integrovaný způsob správy povodí, ochranu půdního fondu a zvýšení účinného využívání vodních zdrojů;
- h) ustavovat a/nebo posilovat systémy informací, vyhodnocování, sledování a včasného varování v regionech ohrožených desertifikací a suchem, s přihlédnutím ke klimatickým, meteorologickým, hydrologickým, biologickým a jiným příslušným faktorům; a
- i) v duchu partnerství, a pokud je zapojena mezinárodní spolupráce včetně finančních a technických zdrojů, formulovat příslušná opatření pro podporu svých akčních programů.

2. V souladu s článkem 10 úmluvy zdůrazní celková strategie národních akčních programů integrované místní rozvojové programy pro postižené oblasti založené na participačních mechanismech a na začlenění strategií pro vymýcení chudoby do úsilí v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha. Oborová opatření budou v akčních programech sloučena do prioritních oblastí, které přihlédnou k široké rozmanitosti postižených oblastí v regionu podle čl. 2 písm. a).

Článek 5

Subregionální a společné akční programy

1. Podle článku 11 úmluvy se mohou smluvní strany postižených asijských zemí vzájemně dohodnout na projednávání a spolupráci s ostatními smluvními stranami při přípravě a provádění subregionálních a společných akčních programů se záměrem doplnit a zvýšit účinnost provádění národních akčních programů. V obou případech se mohou dotyčné smluvní strany společně dohodnout a pověřit subregionální organizace, včetně dvoustranných nebo vnitrostátních, nebo specializované instituce s odpovědností vztahující se k přípravě, koordinaci a provádění programů. Takové organizace nebo instituce mohou rovněž působit jako střediska pro podporu a koordinaci akcí podle článků 16 a 18 úmluvy.

2. Při přípravě a provádění subregionálních nebo společných akčních programů smluvní strany postižených zemí regionu mezi jiným:

- a) ve spolupráci s vnitrostátními institucemi stanoví priority týkající se boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha, jimž takovými programy lze lépe čelit, jakož i příslušné činnosti, které mohou jejich prostřednictvím účinně provádět;
- b) posoudí operativní možnosti a činnosti příslušných regionálních, subregionálních a vnitrostátních institucí;
- c) vyhodnotí stávající programy týkající se desertifikace a sucha u všech nebo u některých smluvních stran regionu nebo subregionu a jejich vztah k národním akčním programům;
- d) formulují v duchu partnerství, a pokud je zapojena mezinárodní spolupráce, vhodná dvoustranná a mnohostranná opatření na podporu programů zahrnující i finanční a technické zdroje.

3. Subregionální nebo společné akční programy mohou obsahovat dohodnuté společné programy pro udržitelnou péči o přeshraniční přírodní zdroje vztahující se k desertifikaci, priority pro koordinaci a jiné činnosti v oblasti vědecké a technické spolupráce, zejména v systémech včasného varování před suchem a sdílení informací, a prostředky k posilování příslušných subregionálních a jiných organizací nebo subjektů.

Článek 6

Regionální činnosti

Regionální činnosti pro posílení subregionálních nebo společných akčních programů mohou zahrnovat mimo jiné opatření pro posilování institucí a mechanismů pro koordinaci a spolupráci na vnitrostátní, subregionální a regionální úrovni, a pro podporu provádění článků 16 až 19 úmluvy. Tyto činnosti mohou rovněž zahrnovat:

- a) rozvoj a posilování sítí technické spolupráce;
- b) vypracování soupisů technologií, vědomostí, znalostí a dovedností a praktik i tradičních a místních technologií a znalostí a dovedností a podporu jejich rozšiřování a používání;

- c) posouzení požadavků na převod technologií a podporu přizpůsobení a používání technologií;
- d) podporu programů pro veřejnost a podporu vytváření kapacit na všech úrovních, posilování školení, výzkumu a vývoje a budování systémů rozvoje lidských zdrojů.

Článek 7

Finanční zdroje a mechanismy

1. Smluvní strany s ohledem na důležitost boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha v asijském regionu podpoří mobilizaci podstatných finančních zdrojů a dostupnost finančních mechanismů podle článků 20 a 21 této úmluvy.
2. Ve shodě s úmluvou a na základě koordinačního mechanismu stanoveného článkem 8 a v souladu s vlastními vnitrostátními rozvojovými politikami smluvní strany postižených zemí regionu jednotlivě nebo společně:
 - a) přijmou opatření k racionalizaci a posílení mechanismů pro financování prostřednictvím veřejných a soukromých investic se záměrem docílit zvláštních výsledků v akci boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
 - b) určí požadavky mezinárodní spolupráce na podporu vnitrostátního úsilí, zejména finanční, technické a technologické;
 - c) podpoří účast ve dvoustranných a/nebo mnohostranných institucích pro finanční spolupráci s cílem zajistit provádění úmluvy.
3. Smluvní strany co nejvíce zjednoduší postupy pro přidělování finančních prostředků smluvním stranám postižených zemí regionu.

Článek 8

Mechanismy spolupráce a koordinace

1. Smluvní strany postižených zemí prostřednictvím příslušných subjektů určených podle čl. 4 odst. 1 písm. a) a ostatní smluvní strany v regionu mohou mimo jiné vytvořit mechanismus pro tyto účely:
 - a) výměnu informací, zkušeností, vědomostí, znalostí a dovedností;
 - b) spolupráci a koordinaci akcí včetně dvoustranných a mnohostranných ujednání na subregionální a regionální úrovni;
 - c) podporu vědecké, technické, technologické a finanční spolupráce podle článků 5 až 7;
 - d) zjišťování požadavků na vnější spolupráci;
 - e) sledování a vyhodnocování provádění akčních programů.

2. Smluvní strany postižených zemí prostřednictvím příslušných subjektů určených podle čl. 4 odst. 1 písm. a) a ostatní smluvní strany regionu mohou také projednávat a koordinovat národní, subregionální a společné akční programy. K tomuto procesu mohou přizvat i jiné smluvní strany a příslušné mezivládní a nevládní organizace. Taková koordinace mezi jiným usiluje o zajištění dohody o možnostech mezinárodní spolupráce v souladu s články 20 a 21 úmluvy, rozšíření technické spolupráce a o usměrňování zdrojů k účinnému využívání.

3. Smluvní strany postižených zemí regionu organizují pravidelné koordinační schůzky a stálý sekretariát může na jejich žádost podle článku 23 úmluvy svolání takových koordinačních schůzek usnadnit:

- a) poskytnutím rady o organizování účinných koordinačních opatření, přičemž vychází ze zkušeností z podobných opatření;
- b) poskytnutím informací příslušným dvoustranným a mnohostranným agenturám o koordinačních schůzkách a podporou jejich aktivní účasti;
- c) poskytnutím dalších informací, které mohou být důležité pro zlepšení koordinačních procesů.

PŘÍLOHA III

**REGIONÁLNÍ PROVÁDĚCÍ PŘÍLOHA PRO LATINSKOU AMERIKU A
KARIBSKOU OBLAST**

Článek 1

Účel

Účelem této přílohy je poskytnout obecné zásady pro provádění úmluvy v Latinské Americe a v karibském regionu s přihlédnutím k jejich zvláštním podmínkám.

Článek 2

Zvláštní podmínky v Latinské Americe a v karibském regionu

Smluvní strany v souladu s ustanoveními úmluvy berou v úvahu tyto zvláštní podmínky regionu:

- a) existenci rozlehlých prostor, které jsou zranitelné a byly silně postiženy desertifikací a/nebo suchem a kde lze pozorovat rozdílné charakteristiky podle oblastí, v nichž se vyskytují; tento stupňující se proces má negativní sociální, kulturní, hospodářské a environmentální důsledky, které jsou tím závažnější, že se jedná o region, kde jsou největší světové zdroje biologické rozmanitosti;
- b) časté uplatňování neudržitelných rozvojových postupů v postižených oblastech, jako důsledek komplexního vzájemného působení fyzických, biologických, politických, sociálních, kulturních a hospodářských faktorů, včetně mezinárodních hospodářských faktorů, jakými jsou vnější zadluženost, zhoršující se podmínky obchodu a obchodních praktik, které ovlivňují trhy se zemědělskými, rybářskými a lesnickými produkty;
- c) prudký pokles produktivity ekosystémů, který je hlavním důsledkem desertifikace a sucha a projevuje se v poklesu výnosů v rostlinné i živočišné produkci i lesním hospodářství, a ztráty biologické rozmanitosti; ze sociálního hlediska je výsledkem zbídačování, migrace, stěhování obyvatel uvnitř státních celků a zhoršení kvality života; region proto bude muset uplatnit integrovaný přístup k problémům desertifikace a sucha podporou modelů udržitelného rozvoje, které jsou ve shodě s environmentální, hospodářskou a sociální situací v jednotlivých zemích.

Článek 3

Akční programy

1. Smluvní strany postižených zemí regionu v souladu s úmluvou, zejména s články 9 až 11 a v souladu se svou vnitrostátní rozvojovou politikou, připraví a provedou národní akční programy pro boj proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha jako nedílnou součást své vnitrostátní politiky udržitelného rozvoje.

Subregionální a regionální programy se mohou připravovat a provádět v souladu s požadavky regionu.

2. Při přípravě svých národních akčních programů věnují smluvní strany postižených zemí regionu zvláštní pozornost čl. 10 odst. 2 písm. f) této úmluvy.

Článek 4

Obsah národních akčních programů

S přihlédnutím ke své situaci mohou smluvní strany postižených zemí regionu mezi jiným vzít v úvahu následující tematické otázky při vypracování vnitrostátní strategie pro akce boje proti desertifikaci a/nebo za zmírnění důsledků sucha podle článku 5 úmluvy:

- a) zvýšení kapacit, vzdělávání a povědomí veřejnosti, technická, vědecká a technologická spolupráce a finanční zdroje a mechanismy;
- b) vymýcení chudoby a zlepšení kvality lidského života;
- c) dosažení potravinové bezpečnosti a udržitelného rozvoje a koordinace zemědělských, chovných, lesnických a víceúčelových činností;
- d) udržitelná péče o přírodní zdroje, zejména racionální využívání správy povodí;
- e) udržitelná péče o přírodní zdroje ve vysoko položených oblastech;
- f) racionální péče o půdní zdroje a jejich ochrana a využívání a efektivní užívání vodních zdrojů;
- g) formulace a použití nouzových plánů pro zmírnění důsledků sucha;
- h) ustavení a/nebo posílení systémů informací, vyhodnocování, sledování a včasného varování v regionech ohrožených desertifikací a suchem s přihlédnutím ke klimatickým, meteorologickým, hydrologickým, biologickým, půdním, hospodářským a sociálním faktorům;
- i) rozvoj a péče o účinné využívání různých zdrojů energie, včetně podpory alternativních zdrojů;
- j) ochrana a udržitelný způsob využívání biologické rozmanitosti v souladu s ustanoveními Úmluvy o biologické rozmanitosti;
- k) zvážení demografických hledisek v souvislosti s desertifikací a suchem;
- l) ustavení nebo posílení institucionálního a právního rámce, který umožní provádění úmluvy a který bude mimo jiné zaměřen na decentralizaci správních struktur a funkcí vztahujících se k desertifikaci a suchu, s účastí postižených komunit a společnosti obecně.

Článek 5

Technická, vědecká a technologická spolupráce

Smluvní strany postižených zemí regionu v souladu s úmluvou, zejména s články 16 až 18, a na základě koordinačního mechanismu stanoveného v článku 7 jednotlivě nebo společně:

- a) podpoří posilování sítí technické spolupráce a vnitrostátních, subregionálních a regionálních informačních systémů, jakož i jejich integraci do celosvětových informačních zdrojů;
- b) připraví soupis dostupných technologií, znalostí a dovedností a napomůže jejich šíření a používání;
- c) podpoří používání tradiční technologie, vědomostí, znalostí, dovedností a praktik podle čl. 18 odst. 2 písm. b) této úmluvy;
- d) zjistí požadavky na převod technologií;
- e) podpoří vývoj, přizpůsobení, přijetí a převod důležitých stávajících a nových technologií, šetrných k životnímu prostředí.

Článek 6

Finanční zdroje a mechanismy

Smluvní strany postižených zemí regionu v souladu s úmluvou, zejména s články 20 a 21, a na základě koordinačního mechanismu stanoveného v článku 7 a v souladu se svými vnitrostátními rozvojovými politikami jednotlivě nebo společně:

- a) přijmou opatření k racionalizaci a posílení mechanismů pro financování prostřednictvím veřejných a soukromých investic s cílem dosáhnout konkrétních výsledků v boji proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
- b) zjistí požadavky na mezinárodní spolupráci pro podporu vnitrostátního úsilí;
- c) pomohou účasti dvoustranných a/nebo mnohostranných institucí pro finanční spolupráci s cílem zajistit provádění úmluvy.

Článek 7

Institucionální rámec

- 1. Pro účinnost této přílohy smluvní strany postižených zemí regionu:
 - a) zřídí a/nebo posílí vnitrostátní střediska pro koordinaci akcí boje proti desertifikaci a za zmírnění důsledků sucha;
 - b) ustanoví mechanismus pro koordinaci vnitrostátních středisek pro tyto účely:
 - i) výměnu informací a zkušeností;

- ii) koordinaci činností na subregionální a regionální úrovni;
 - iii) podporu technické, vědecké, technologické a finanční spolupráce;
 - iv) zjišťování požadavků na zahraniční spolupráci;
 - v) sledování a vyhodnocení provádění akčních programů.
2. Smluvní strany postižených zemí regionu organizují pravidelné koordinační schůzky a stálý sekretariát může na jejich žádost podle článku 23 úmluvy ke svolání takových koordinačních schůzek napomáhat:
- a) poskytnutím rady o organizaci účinných koordinačních opatření, která vycházejí ze zkušeností s obdobnými opatřeními;
 - b) poskytnutím informací příslušným dvoustranným a mnohostranným agenturám o koordinačních schůzkách a podnícením jejich aktivní účasti;
 - c) poskytnutím dalších informací, které mohou být důležité pro ustavení nebo zlepšení procesů koordinace.

PŘÍLOHA IV

REGIONÁLNÍ PROVÁDĚCÍ PŘÍLOHA PRO SEVERNÍ STŘEDOZEMÍ

Článek 1

Účel

Účelem této přílohy je poskytnout zásady a opatření nutné pro účinné provádění úmluvy ve smluvních stranách postižených zemí v severním středozezemním regionu s přihlédnutím k jeho zvláštním podmínkám.

Článek 2

Zvláštní podmínky severního středomořského regionu

Zvláštní podmínky severního středomořského regionu uvedené v článku 1 zahrnují:

- a) polosuché klimatické podmínky postihující rozsáhlá území, sezonní výskyt sucha, vysokou proměnlivost dešťových srážek a výskyt náhlých a velmi intenzivních srážek;
- b) chudé a vysoce erodovatelné půdy se sklonem k vytváření povrchové krusty;
- c) nerovný půdní reliéf s výskytem strmých srázů a velmi různorodými krajinami;
- d) ztráty rozsáhlých lesních povrchů způsobené častými lesními požáry;
- e) krizové podmínky v tradičním zemědělství spojené s opouštěním půdy a zhoršováním kvality půdy a struktur pro uchování vody;
- f) neudržitelné využívání vodních zdrojů vedoucí k vážnému poškození životního prostředí, včetně chemického znečišťování, salinizace a vyčerpávání vody uchovávaných struktur;
- g) soustředění hospodářské činnosti do pobřežních oblastí, které je důsledkem růstu měst, průmyslových činností, turistiky a závlahového zemědělství.

Článek 3

Rámec pro strategické plánování udržitelného rozvoje

1. Národní akční programy jsou ústřední a nedílnou součástí rámce strategického plánování udržitelného rozvoje smluvních stran postižených zemí severního Středozezemí.
2. Uskuteční se poradenský a participační proces zahrnující příslušné úrovně veřejné správy, místní komunity a nevládní organizace, který stanoví směr strategie s pružným plánováním, aby se tak dosáhlo co největší místní účasti podle čl. 10 odst. 2 písm. f) této úmluvy.

Článek 4

Povinnost připravit národní akční programy a časový plán

Smluvní strany postižených zemí severního středomořského regionu připraví národní akční programy a případně také subregionální, regionální a společné akční programy. Příprava takových programů bude ukončena v nejkratší možné lhůtě.

Článek 5

Příprava a provádění národních akčních programů

Při přípravě a provádění národních akčních programů podle článků 9 a 10 úmluvy každá smluvní strana postižené země regionu:

- a) stanoví příslušné subjekty odpovědné za přípravu, koordinaci a provádění svého programu;
- b) zapojí postižené obyvatelstvo včetně místních komunit do vypracování, koordinace a provádění programů prostřednictvím místně řízeného poradenského procesu ve spolupráci s místními orgány a příslušnými nevládními organizacemi;
- c) provede průzkum stavu životního prostředí v postižených oblastech, aby posoudila příčiny a důsledky desertifikace a stanovila prioritní oblasti pro akci;
- d) zhodnotí za účasti postižených populací dřívější i současné programy, aby mohla stanovit strategii a navrhnout činnosti v rámci akčního programu;
- e) připraví technické a finanční programy vycházející z informací získaných činnostmi uvedenými v písmenech a) až d); a
- f) vypracuje a bude používat postupy a srovnávací ukazatele pro sledování a vyhodnocování provádění programu.

Článek 6

Obsah národních akčních programů

Smluvní strany postižených zemí regionu mohou do svých akčních programů zahrnout opatření týkající se:

- a) právní, institucionální a správní oblasti;
- b) způsobu využívání půdy, hospodaření s vodními zdroji, ochrany půdy, lesnictví, zemědělských činností a hospodaření na pastvinách;
- c) ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a jiných forem biologické rozmanitosti a péče o ně;
- d) ochrany před lesními požáry;

- e) podpory alternativních způsobů obživy;
- f) výzkumu, školení a zvyšování povědomí veřejnosti.

Článek 7

Subregionální, regionální a společné akční programy

1. Smluvní strany postižených zemí regionu mohou v souladu s článkem 11 úmluvy připravovat a provádět subregionální a/nebo regionální akční programy se záměrem doplnit a zvýšit účinnost národních akčních programů. Dvě smluvní strany nebo více smluvních stran postižených zemí regionu se může podobným způsobem dohodnout na přípravě společného akčního programu.
2. Ustanovení článků 5 a 6 platí obdobně pro přípravu a provádění subregionálních, regionálních a společných akčních programů. Navíc mohou takové programy obsahovat provádění výzkumných a vývojových činností týkajících se vybraných ekosystémů v postižených oblastech.
3. Při přípravě a provádění subregionálních, regionálních nebo společných programů smluvní strany postižených zemí regionu vhodným způsobem:
 - a) ve spolupráci s vnitrostátními institucemi určují vnitrostátní cíle týkající se desertifikace, kterých lze lépe dosáhnout takovými programy a příslušnými činnostmi, které mohou být účinněji prováděny jejich prostřednictvím;
 - b) posuzují operativní kapacity a činnosti příslušných regionálních, subregionálních a vnitrostátních institucí;
 - c) vyhodnocují stávající programy stran regionu týkající se desertifikace a jejich vztah k národním akčním programům.

Článek 8

Koordinace subregionálních, regionálních a společných akčních programů

Smluvní strany postižených zemí, které připravují subregionální, regionální a společné akční programy, mohou zřídit koordinační výbor složený ze zástupců všech dotyčných smluvních stran postižených zemí, který přezkoumává pokrok boje proti desertifikaci, harmonizuje národní akční programy, předkládá doporučení na různých stupních přípravy a provádění subregionálních, regionálních a společných akčních programů a působí jako středisko pro podporu a koordinaci technické spolupráce podle článků 16 až 19 této úmluvy.

Článek 9

Nedostupnost finanční pomoci

Při provádění národních, subregionálních, regionálních a společných akčních programů nemají smluvní strany postižených zemí regionu nárok na poskytnutí finanční pomoci podle této úmluvy.

Článek 10

Koordinace s jinými subregiony a regiony

Subregionální, regionální a společné akční programy v regionu severního Středozeří mohou být připravovány a prováděny ve spolupráci s programy jiných subregionů nebo regionů, zejména subregionu severní Afriky.

**PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ V SOULADU S ČL. 34
ODST. 2 A 3 ÚMLUVY ORGANIZACE SPOJENÝCH NÁRODŮ O BOJI
PROTI DESERTIFIKACI V ZEMÍCH VÁŽNĚ POSTIŽENÝCH SUCHEM
A/NEBO DESERTIFIKACÍ, ZEJMÉNA V AFRICE**

V souladu s ustanoveními Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, ve znění Jednotného evropského aktu a Smlouvy o Evropské unii, je v působnosti Společenství přijímat opatření týkající se ochrany životního prostředí a zejména boje proti desertifikaci. Společenství má rovněž působnost v oblasti zemědělství. V jeho působnosti je podepisovat mezinárodní dohody týkající se uvedených záležitostí a rovněž záležitostí v oblasti rozvojové spolupráce. Společenství má výlučnou působnost v oblasti obchodu. Níže vyjmenované právní akty a programy Společenství názorně ukazují oblasti působnosti Společenství.

Společenství na sebe v budoucnu může vzít dodatečnou odpovědnost přijetím právních nástrojů nebo opatření pro spolupráci, které budou specificky zaměřeny na boj proti desertifikaci.

Seznam právních aktů a programů Společenství, které přispívají k boji proti desertifikaci

Obecné nástroje

Usnesení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 1. února 1993 o programu Společenství pro politiku životního prostředí a opatřeních ve vztahu k životnímu prostředí a udržitelnému rozvoji (Úř. věst. C 138, 17. 5. 1993, s. 1).

Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o politice rozvojové spolupráce před rokem 2000 (SEC (92) 915 v konečném znění).

Finanční nástroje

Nařízení Rady (EHS) č. 4254/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o Evropský fond pro regionální rozvoj (Úř. věst. L 374, 31. 12. 1988, s. 15).

Nařízení Rady (EHS) č. 4256/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o orientační sekci Evropského fondu pro regionální rozvoj (Úř. věst. L 374, 31. 12. 1988, s. 25).

Nařízení Rady (EHS) č. 443/92 ze dne 25. února 1992 o finanční a technické pomoci asijským a latinskoamerickým rozvojovým zemím a o hospodářské spolupráci s nimi (Úř. věst. L 52, 27. 2. 1992, s. 1).

Nařízení Rady (EHS) č. 1762/92 ze dne 29. června 1992 o provádění protokolů o finanční a technické spolupráci uzavřených mezi Společenstvím a třetími zeměmi Středozemí (Úř. věst. L 181, 1. 7. 1992, s. 1).

Nařízení Rady (EHS) č. 1763/92 ze dne 29. června 1992 o finanční spolupráci týkající se všech třetích zemí Středozemí (Úř. věst. L 181, 1. 7. 1992, s. 5).

Nařízení Rady (EHS) č. 1973/92 ze dne 21. května 1992 o zřízení finančního nástroje pro životní prostředí (LIFE) (Úř. věst. L 206, 22. 7. 1992, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 1164/94 ze dne 16. května 1994 o zřízení Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 130, 25. 5. 1994, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 3062/95 ze dne 20. prosince 1995 o činnostech na podporu tropických lesů (Úř. věst. L 327, 30. 12. 1995, s. 9).

Rozhodnutí Rady a Komise ze dne 25. února 1991 o uzavření čtvrté úmluvy AKT-EHS. Rozhodnutí 91/400/ESUO, EHS (Úř. věst. L 229, 17. 8. 1991, s. 1).

Sdělení Komise v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 1973/92 ze dne 21. května 1992 o zřízení finančního nástroje pro životní prostředí (LIFE), které se týká prioritních akcí, jež mají být uskutečněny v roce 1995 (Úř. věst. C 139, 21. 5. 1994, s. 3).

Nařízení Rady (ES) č. 722/97 ze dne 22. dubna 1997 o environmentálních opatřeních v rozvojových zemích v souvislosti s udržitelným rozvojem (Úř. věst. L 108, 25. 4. 1997, s. 1).

Nařízení Rady (EHS) č. 1118/88 ze dne 25. dubna 1988 o specifických opatřeních k podpoře rozvoje zemědělství v určitých regionech Španělska (Úř. věst. L 107, 28. 4. 1988, s. 3).

Nařízení Rady (EHS) č. 1610/89 ze dne 29. května 1989, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení (EHS) č. 4256/88 ohledně opatření pro rozvoj a využití lesů ve venkovských oblastech Společenství (Úř. věst. L 165, 15. 6. 1989, s. 3).

Nařízení Rady (EHS) č. 3906/89 ze dne 18. prosince 1989 o hospodářské pomoci Maďarské republiky a Polské lidové republiky (Úř. věst. L 375, 23. 12. 1989, s. 11).

Nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o zemědělských výrobních metodách slučitelných s požadavky ochrany životního prostředí a zachování venkova (Úř. věst. L 215, 30. 7. 1992, s. 85).

Nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zavádí režim podpor Společenství na lesnická opatření v zemědělství (Úř. věst. L 215, 30. 7. 1992, s. 96).

Nařízení Rady (EHS) č. 2158/92 ze dne 23. července 1992 o ochraně lesů Společenství před požáry (Úř. věst. L 217, 31. 7. 1992, s. 3).

Výzkumné programy

Rozhodnutí Rady 89/625/EHS ze dne 20. listopadu 1989, kterým se přijímají dva specifické výzkumné a rozvojové programy v oblasti životního prostředí – STEP a Epoch (1989 až 1992) (Úř. věst. L 359, 3. 12. 1989, s. 9).

Rozhodnutí Rady 91/354/EHS ze dne 7. července 1991, kterým se přijímá specifický výzkumný a technologický vývojový program v oblasti životního prostředí (1990 až 1994) (Úř. věst. L 192, 16. 7. 1991, s. 29).

Rozhodnutí Rady 94/991/ES ze dne 15. prosince 1994, kterým se přijímá specifický výzkumný a technologický vývojový program, včetně názorného předvádění, v oblasti životního prostředí a klimatu (1994 až 1998) (Úř. věst. L 361, 31. 12. 1994, s. 1).